



Handlingsplan

9. juli 2010
J.nr. 2010-402-0009

Handlingsplan for beskatning af multinationale selskaber

Indholdsfortegnelse

- I. Konklusion og initiativer**
- II. Omfanget af nul-skatteselskaber og karakteristik af disse**
- III. Udviklingen i selskabsskatten i Danmark og i udvalgte OECD-lande**
- IV. Indsats og udsøgning**
- V. Regler, organisering og bud på mulige årsager til manglende skattebetaling**

I. Konklusion og initiativer

Regeringen ønsker med denne handlingsplan at styrke indsatsen i forhold til de multinationale selskaber, der vedvarende har underskud, og dermed har en skattebetaling til det danske samfund på nul kroner. Regeringen har siden 2001 haft fokus på området og analyserer det løbende.

Handlingsplanen præsenterer en række initiativer, som vil bidrage til at nå målet om, at alle skal betale den korrekte skat – det gælder borgere såvel som virksomheder. Det er ligeledes et grundlæggende princip for regeringen, at alle må være med til at finansiere nutidens og fremtidens velfærdsstat, og de multinationale virksomheder, der opererer og driver deres forretning i Danmark, er ingen undtagelse.

Denne handlingsplan fokuserer på selskabsskatten. Selskabsskat er den indkomstskat, som selskaber pålignes af deres overskud. Selskaber har ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrag for de løbende udgifter og for nedslidning af anlægsaktiviteter. Det er således normalt kun nettoindkomsten, der beskattes i virksomheden. Dertil kommer en række særregler og begunstigende ordninger som på forskellig vis reducerer selskabernes selskabsskattebetaling, herunder de særlige regler for beskatning af fonde og andelsselskaber. Dette kan lede til, at et selskab betaler en lav eller slet ingen selskabsskat.

Analyserne bag handlingsplanen viser, at det for sammenlignelige lande gælder, at forholdsvis mange selskaber ikke betaler selskabsskat i et enkelt indkomstår. For Danmarks vedkommende er resultatet meget afhængigt af hvilken selskabsform, der betragtes, samt om den mere retvisende opgørelse på sambeskatningsenheder anvendes. Korrigeres for den danske obligatoriske sambeskatning, eksistensen af foreninger samt såkaldt inaktive selskaber, betaler mellem 40 og 50 pct. af de danske selskaber ikke selskabsskat i givent indkomstår – og ca. 30 pct. betalte slet ikke selskabsskat i perioden fra 2006 til 2008.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at andelen, der ikke betaler selskabsskat i de tre år, varierer bemærkelsesværdigt lidt på tværs af de enkelte kategorier. Således ligger andelen af hhv. aktive selskaber samt danske og udenlandske multinationale selskaber, der ikke har betalt selskabsskat i de tre år, alle omkring 30 pct.

Ligeledes er der intet der tyder på, at den samlede danske selskabsskat på et makroplan udgør en mindre værdi, end den burde. Det danske selskabsskatteprovenu antager således ikke et mindre omfang end det niveau, det indenlandske kapitalapparat tilsiger, at det skal.

Selvom det danske niveau for ikke-betalende-selskaber måske ikke synes at variere meget fra det internationale niveau, er der imidlertid grund til løbende at have fokus på om regelgrundlaget er godt nok, og om indsatsen og kontrollen er tilstrækkelig.

Analyserne bag handlingsplanen viser også, at der kan være mange årsager til, at et selskab ikke betaler skat. Det gælder også for multinationale selskaber, som opererer i Danmark. At et selskab ikke betaler skat kan skyldes, at selskabet ikke har nogen indtjening, eller at indtjeningen er så lille, at kun de faste omkostninger til f.eks. løn eller husleje kan dækkes. At indtjeningen er lille, kan skyldes et dårligt marked eller

konjunkturerne. Men det kan også skyldes, at selskabets afregningspriser til andre selskaber i koncernen er sådan fastsat, at man sikrer, at der ikke optjenes overskud i Danmark. Det kan også skyldes, at selskabet belastes med omkostninger f.eks. finansieringsomkostninger, som rettelig burde være betalt et andet sted i koncernen. Igen så det sikres, at der ikke optjenes overskud i Danmark.

At der ikke betales skat til Danmark kan også skyldes, at de danske skatteregler er for gunstige. Der er – som det fremgår af analysen - igennem de senere år indført en lang række regler, som har til formål at modvirke, at der flyttes indkomstgrundlag ud af Danmark. Regeringen har således været opmærksom på forholdene og har også løbende aktivt forholdt sig til det pres, som skattereglerne er udsat for bl.a. som følge af globaliseringen, som bl.a. gør det lettere for de multinationale selskaber at flytte aktiviteter og kapital rundt.

På trods af alle disse gode grunde og initiativer er det dog uomtvisteligt, at der stadig er et problem. Det er et faktum, at en stor del af de multinationale selskaber stadig ikke betaler skat. Det kan stadig undre, at et selskab kan drive en virksomhed i Danmark med en større omsætning, uden at denne omsætning giver sig udslag i en skattebetaling i Danmark. Når Danmark optræder på lister over lande med særlig favorable regler, er det også et forhold, der må tages alvorligt.

Vurderingen er derfor, at der er behov for en opstramning af reglerne m.m. På den baggrund iværksættes der et program med nye initiativer.

SKAT er via selvangivelserne i besiddelse af oplysninger om størrelsen af selskabernes skattepligtige indkomst, hvordan den skattepligtige indkomst er opgjort og størrelsen af den skat, der betales. Tavshedspligten betyder, at SKAT ikke kan offentliggøre disse oplysninger. Det kan dog efter regeringens opfattelse være en god ide, hvis der kan skabes større åbenhed om disse forhold. Åbenhed kan skabe et bedre debatgrundlag og måske også være med til at aflive nogle myter. Regeringen vil til efteråret præsentere en model for, hvordan man kan skabe mere åbenhed om multinationale selskabers skatteforhold.

Den gruppe af selskaber, som på baggrund af en risikovurdering særligt påkalder sig opmærksomhed, er selskaber, der vedvarende over en årrække har underskud, og selskaber, der har transaktioner med lavskattelande. Som et ekstra kontrolelement i forhold til disse selskaber, og for at opnå en større grad af sikkerhed for, at forholdene er i orden, vil regeringen stille forslag om, at der indføres et krav om *særlige revisorpåtegninger* for disse selskaber. I givet fald er tanken, at selskabets setup i forhold til transfer pricing og dokumentationen for, at armslængdeprincippet overholdes, skal være påtegnet af en revisor. Indføres der et krav om en revisorpåtegning, bør det formentlig ikke være et automatisk krav, men derimod et krav der alene iværksættes på foranledning af SKAT og i givet fald tidligst, når der anmodes om indsendelse af transfer pricing dokumentationen.

Regeringen vil herudover gennemføre et generelt *servicecheck af selskabsskattelovgivningen*. Hensigten hermed er at få tilvejebragt en vurdering af, om reglerne stadig er for gunstige, og dermed om der er behov for en stramning. Regeringen er villig til

at foretage de nødvendige opstramninger, der sikrer, at multinationale selskaber betaler den skat, de skal, til Danmark.

Der er tale om et helt bredt servicecheck i forhold til de mange forskellige årsager, der er til, at selskaberne ikke betaler skat i Danmark.

Regeringen vil i den forbindelse se på, om det er muligt at stramme op vedrørende reglerne for *fremførsel af underskud*. En del multinationale selskaber har igennem årene oparbejdet meget store underskud, som sikrer, at disse selskaber ikke inden for en overskuelig fremtid vil kunne komme til at betale skat til Danmark. Regeringen vil se på, om det er muligt at indskrænke mulighederne for fortsat at fremføre disse underskud, eller om ikke det i det mindste kan sikres, at der er tale om reelle underskud.

Regeringen vil tilsvarende se på, om reglerne vedrørende *afskrivninger* er gode nok, eller om der er grundlag for yderligere opstramninger. Også reglerne vedrørende selskabernes finansieringsomkostninger vil blive udsat for et servicecheck. Det bør således til stadighed sikres, at de danske selskaber kun har fradrag for de finansieringsomkostninger, som rettelig hører til det danske selskab.

I forhold til regelsættet ønsker regeringen også at stramme op om anvendelsen af reglerne og SKAT's indsats for at sikre, at reglerne overholdes. En del af regelsættet er ikke rent danske regler, men internationale regelsæt. Men for de rent danske regler skal der i større omfang fokuseres på, at de eksisterende hjemler skal afprøves. Det gælder f.eks. i forhold til spørgsmålet om rette udgiftsbærer – at udgifterne uberettiget placeres hos det danske selskab.

Regeringen ønsker, at Danmark er i front med hensyn til at *afprøve rækkevidden* af reglerne.

Udover initiativer med fokus på regelgrundlaget er det også relevant at fokusere på *indsats og kontrol*. Efterleves de gældende regler, og sker der en tilstrækkelig kontrol af, om gældende regler overholdes.

Nedenfor er omtalt eksempler på områder, hvor der er behov for en mere målrettet indsats.

Selskabers finansiering er et væsentligt område i forhold til mulighederne for at flytte indkomstgrundlag ud af landet. Med store renteudgifter til udenlandske koncernselskaber kan der på en enkel måde trækkes midler ud af det danske selskab.

SKAT har allerede sat særlig fokus på rentefradrag ved den løbende kontrol og service over for selskaberne. Det undersøges, om bl.a. reglerne om tynd kapitalisering og rentefradragsbegrænsning efterleves og virker efter hensigten.

Når Danmark figurerer på lister over attraktive skatteregimer, er det oplagt at få afklaret, hvorfor dette er tilfældet. Er Danmark f.eks. egnet som såkaldt gennemstrømningsland for udbytter. For at finde svaret på dette spørgsmål er der iværksat en særlig indsats i forhold til indgående udbytter. Der sættes særlig fokus på, om betingelsen for skattefrihed af udbyttet nu også reelt er opfyldt. Det vil sige, at det undersø-

ges, om udbytte reelt hidrører fra et EU-medlemsland eller et land, hvormed Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller om der er tale om gennemstrømning, således at udbytte reelt hidrører fra et lavskattelands land.

I forhold til de udbytter, der udbetales af danske selskaber til udenlandske selskaber, dvs. udgående udbytter, er det væsentligt at sikre sig, at betingelsen for ikke indeholdelse af dansk udbytteskat er opfyldt. Det afgørende er, om den umiddelbare modtager af udbyttet også er den retmæssige ejer (beneficial owner), og ikke i stedet et selskab, der er beliggende i en stat, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Er det sidste tilfælde, skal der indeholdes dansk udbytteskat. Der er her tale om et område, hvor der er en styrket indsats og sager, der omhandler spørgsmålet om beneficial owner, vil om fornødent blive prøvet ved domstolene.

Sager vedrørende immaterielle aktiver udgør ofte meget væsentlige beløb, og overføres disse aktiver til lavskattelands uden beskatning, går Danmark potentielt glip af meget betydelige skatteindtægter. En særlig indsats over for sådanne overdragelser, vil derfor ud fra en risikovurdering være en relevant ressourceallokering.

Når danske selskaber har udenlandsk indkomst, vil denne indkomst ofte tillige have været undergivet en beskatning i det land, som indkomsten kommer fra. Denne skat skal der gives lempelse for, idet selskabet ellers udsættes for dobbeltbeskatning. Men der skal ikke ske lempelse for et større beløb, end reglerne berettiger til, idet selskabet ellers vil opnå en for stor reduktion af den danske skat. Da der er en del fejlmuligheder i forhold til den korrekte angivelse af lempelsesbeløb, er der iværksat en særlig indsats med fokus herpå.

Indsats og kontrol handler også om at sikre sig en effektiv organisering, det rigtige antal medarbejdere og medarbejdere med de rette kvalifikationer.

Selvom SKAT i løbet af de sidste 10 år er kommet langt i retning af at løse sin opgave smartere og optimere sin organisation, så har det vist sig, at der er behov for justeringer.

Primært er der behov for tilførsel af yderligere ressourcer, således at der kan sættes yderligere fokus på især selskaber med vedvarende underskud.

Et middel til en fortsat sikring af en *effektiv organisation* m.m. vil tillige være, at give SKAT mulighed for i højere grad at gøre brug af eksterne eksperter i stil med brancheeksperter. Dette er en forøgelse af ressourcerne på området.

SKAT har fortsat en udfordring i at fastholde højt specialiserede medarbejdere indenfor transfer pricing, og det er derfor nødvendigt at sætte fokus på fastholdelse i form af bl.a. opbygning af udfordrende faglige miljøer, tildeling af funktionstillæg, faglig opkvalificering.

Endelig har specialisering vist sig absolut nødvendigt på transfer pricing området, og for at højne det faglige niveau endnu mere, indføres yderligere specialisering indenfor fx brancher som biotek, IT eller energi.

Regeringen vil til efteråret indbyde til politiske forhandlinger om en omstramning af reglerne for bl.a. beskatning af multinationale selskaber.

II. Omfanget af nul-skatteselskaber og karakteristik af disse

En stor del af verdenshandlen foregår i dag mellem koncernforbundne selskaber, det er en naturlig følge af øget globalisering. Globaliseringen leder til øget vækst bl.a. i form af, at danske virksomheder kan afsætte deres produkter i hele verden i stedet for blot på de geografiske nærmarkeder.

Men globaliseringen betyder også, at de multinationale koncerner har lettere ved at flytte aktiviteter og kapital rundt i verden. Konsekvensen heraf er, at skatte-reglerne sættes under pres, og at det ikke altid er åbenbart, hvor et eventuelt overskud skal beskattes.

Med udgangspunkt i multinationale selskabers selskabsskattebetaling fra 2006 til 2008 foretages nedenfor en analyse af omfanget af nul-skatte-selskaber.

Det skal indledningsvis bemærkes, at analysen trækker på en database, der er udviklet og målrettet til Skatteministeriets interne behov. Databasen er således ikke udviklet med henblik på at afrapportere mere overordnede statistiske oplysninger. Derfor har det været nødvendigt at udvikle og afgrænse en række kategorier fra grunden. Det er tids- og ressourcekrævende og har lagt visse begrænsninger på de analyser, som det har været muligt at foretage.

Multinationale selskaber defineres i det følgende som selskaber, der har haft koncerninterne transaktioner på mere end 10 mio. kr. Dermed udnyttes, at Skatteministeriet har opbygget et særligt såkaldt Transferpricing-mandtal (TP-mandtallet), jf. boks 1.

Boks 1. Afgrænsningen af multinationale selskaber

TP-mandtallet tager udgangspunkt i selskaber, der har haft koncerninterne transaktioner. Med koncerninterne transaktioner menes, at selskabet skal have handlet med et selskab fra samme koncern. To selskaber tilhører samme koncern, når den ene har bestemmende indflydelse over det andet, eller såfremt de to selskaber er "underlagt" samme selskab med bestemmende indflydelse.

TP-mandtallet inkluderer som udgangspunkt alene selskaber, der har haft koncerninterne transaktioner over en vis størrelse, mere præcist skal de koncerninterne transaktioner (de kontrollerede transaktioner) i et givet indkomstår have oversteget 10 mio. kr. for mindst én af følgende transaktionsarter:

- * Køb eller salg af varer eller andre omsætningsaktiver
- * Indtægter eller udgifter ved serviceydelser herunder management fees eller fordelte omkostninger
- * Indtægter eller udgifter ved leje eller leasing
- * Indtægter eller udgifter ved eller hidrørende fra immaterielle aktiver
- * Modtagne eller ydede tilskud

* Andre indtægter eller udgifter

Definitionen indebærer således, at finansieringsindtægter eller -udgifter – f.eks. renteudgifter – er undtaget.

Analysen tager i første omgang alene udgangspunkt i TP-mandtallet for 2008, og der indhentes så oplysninger om de givne koncerner tilbage i tiden – dvs. i 2006 og 2007.

Nedenfor skelnes således mellem selskaber, der var på TP-mandtallet i 2008 (multinationale selskaber), samt øvrige selskaber.

De multinationale selskaber inddeles i gruppen af udenlandsk og dansk ejede selskaber, jf. boks 2.

Boks 2. Dansk ejede kontra udenlandsk ejede multinationale selskaber

Det følger af definitionen af multinationale selskaber, at der i en given koncern er ét selskab med bestemmende indflydelse. Er dette selskab udenlandsk, indgår de tilknyttede selskaber i kategorien udenlandsk ejede multinationale selskaber. Er det derimod dansk, indgår de i kategorien dansk ejede multinationale selskaber.

Med henblik på at definere de udenlandsk ejede selskaber er der foretaget en forespørgsel i Amadeus. Amadeus er en regnskabsdatabase, der udbydes af Bureau van Dijk og anvendes af SKAT til bl.a. sammenlignende analyser på TP-området. Amadeus indeholder oplysninger om mere end 14 mio. europæiske selskaber.

Der er muligt at finde hovedparten af multinationale selskaber/koncerner (2.536 af de 2.744) i Amadeus, der bl.a. har en registrering af de ultimative ejere af selskaberne. Resultatet er, at 39 pct. eller 1.059 af selskaberne er udenlandsk ejet. De øvrige 61 pct. betragtes som dansk ejede herunder også de 8 pct. (208 multinationale selskaber), der ikke umiddelbart kan findes oplysninger om i Amadeus.

Hvis et dansk selskab har en udenlandsk moder med bestemmende indflydelse og samtidig havde kontrollerede transaktioner på mere end 10 mio. kr. i 2008, indgår selskabet således i kategorien udenlandske multinationale selskaber.

Har selskabet derimod en dansk moder med bestemmende indflydelse og kontrollerede transaktioner på mere end 10 mio. kr. i 2008, indgår selskabet i stedet i kategorien danske multinationale selskaber. Selvom en stor del af de danskejede multinationale selskaber vil have haft grænseoverskridende transaktioner, skal det her bemærkes, at der vil være en del rene danske foretagender, der dermed i det følgende fejlagtigt bliver betegnet som værende multinationale selskaber. Dette forekommer i tilfælde, hvor der har været kontrollerede transaktioner på over 10 mio. kr. mellem to danske selskaber i 2008.

Sammenligningerne foretages på sambeskatningsniveau. Særligt efter den omfattende ændring af reglerne om sambeskatning i 2005, jf. kapitel V, er det ikke relevant at fokusere på de enkelte selskabers skattebetaling. Det skyldes, at en koncerns danske selskaber, faste driftssteder og fast ejendom i Danmark sambeskatte. Dermed udpeges ét administrationsselskab, som også registreres som den formelle skattebetaler. Korrigeres data ikke for dette, vil de underliggende

koncerninterne datterselskaber blive registreret som nul-skatteydere – også i de tilfælde, hvor der betales positiv selskabsskat via administrationsselskabet.

Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt at udskille foreninger fra kategorien af øvrige selskaber. Det skyldes, at sigtet med den største del af denne gruppe ikke er erhvervsmæssigt. Foreninger defineres her som foreninger, der beskattes efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.¹

Endelig er inaktive selskaber søgt udskilt fra kategorien øvrige selskaber. Dette fordi inaktive selskaber selvsagt ikke eller kun i meget ringe grad vil betale selskabsskat. Inaktive selskaber defineres i det følgende som selskaber, der hverken har momspligtig omsætning, betaler lønsumsafgift eller har heltidsansatte. Alle tre kriterier skal være opfyldt for, at selskabet betragtes som inaktivt. Da undersøgelsen er foretaget på sambeskatningsniveau, er der foretaget en konsolidering af oplysningerne om inaktivitet. En sambeskattet koncern betragtes således alene som inaktiv, såfremt samtlige selskaber i sambeskatningen opfylder kriteriet om inaktivitet.

Definition af inaktivitet rammer ikke helt præcist. Således vil en del ejendoms-selskaber eksempelvis kunne komme til at figurere som inaktive på trods af, at dette ikke er tilfældet. Derfor udelades de inaktive selskaber ikke helt af analysen, men opføres i stedet som en selvstændig kategori.

Det kunne måske være hensigtsmæssigt at udskille kategorien af såkaldt gennemstrømningsselskaber. Rene gennemstrømningsselskaber vil ikke skulle betale selskabsskat. Det skal blandt andet ses i sammenhæng med de danske regler for beskatning af datterudbytter, hvormed udbytter fra en udenlandsk datter til en dansk moder ikke beskattes såfremt, der er tale om udbytter fra et land indenfor EU eller et land, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Reglerne ligger i forlængelse af moder-/datterselskabsdirektivet, der tilsiger, at der ikke må opkræves skat af udbytter udloddet fra en "EUDatter til en EUmoder", men betyder, at der kan forekomme danske selskaber, der alene er oprettet med henblik på at undgå at betale selskabsskat i andre lande.

Gennemstrømningsselskaber er i første omfang søgt identificeret som selskaber, der modtog udenlandsk udbytte på mere end 100.000 kr. Der er imidlertid alene knap 600 selskaber, der opfylder dette i 2008. Dette er forholdsvist lidt, idet ovennævnte selskaber jo kun er en bruttogruppe, hvor det kun er selskaber med udenlandske ejere, og som sender udbyttet videre, der vil være gennemstrømningsselskaber. På denne baggrund er det valgt ikke at udskille gennemstrømningsselskaber som en selvstændig kategori. En stor del af de gennemstrømningsselskaber må imidlertid forventes at være indeholdt i kategorien øvrige inaktive selskaber.

En stor andel af de rene "danske" holdingselskaber vil også indgå i kategorien af inaktive selskaber. Det drejer sig om selskaber, som ejer mere end 10 pct. af de under-

¹ Dermed ekskluderes dog også en række foreninger, hvor det erhvervsmæssige sigte er mere fremtrædende eksempelvis visse sportsklubber. Det er på trods af dette fundet hensigtsmæssigt at se bort fra disse foreninger, idet hovedparten ikke har et egentligt erhvervsmæssigt sigte for øje.

liggende selskaber, og som derfor ikke beskattes af eventuelle udbytter fra datterselskaberne. Sådanne selskaber vil heller ikke betale selskabsskat.

Samtlige skattebetalende enheder inddeles således i hhv. udenlandske og danske multinationale selskaber, foreninger samt aktive øvrige selskaber og inaktive øvrige selskaber, jf. tabel 1.

Tabel 1. Fordelingen af sambeskattede enheder i 2008

	Selskaber	Sambeskattede enheder	Andel af sambeskattede enheder	
	Antal		Pct.	
Multinationale selskaber, 2008	11.797	2.744	1,6	52,6
<i>Udenlandske multinationale selskaber</i>	2.723	1.059	0,6	9,5
<i>Danske multinationale selskaber</i>	9.074	1.685	1,0	43,1
Ikke multinationale selskaber, 2008	223.109	168.427	98,4	47,4
<i>Foreninger</i>	10.957	1.950	6,4	0,1
<i>Øvrige aktive selskaber</i>	142.301	92.065	53,8	43,6
<i>Øvrige inaktive selskaber</i>	69.851	65.412	38,2	3,7
I alt	234.906	171.171	100	100

Note: Afgrænsningen mellem udenlandske og danske multinationale selskaber er foretaget på grundlag af oplysninger i Amadeus, der er en regnskabsdatabase, der er udbydes af Bureau van Dijk. Foreningerne er de foreninger, der er registreret som skattepligtige efter selskabsskattelovens §1, stk. 1, nr. 6. Der er foretaget en sortering af øvrige selskaber med henblik på at opdele selskaberne mellem aktive og inaktive selskaber. Inaktive selskaber er defineret som selskaber, der ikke har momsomsætning, ingen lønsumsafgift eller heltidsansatte. En sambeskattet koncern betragtes alene som inaktiv såfremt samtlige selskaber i sambeskatningen falder for kriterierne om inaktivitet. Selskaberne på TP mandtallet er ikke opdelt i aktive og inaktive. Det skyldes, at kun en meget lille del af selskaberne falder for kriterierne om inaktivitet. Kulbrinteskattepligtige indgår, men ikke kulbrinteskatten.

Multinationale selskaber udgør antalsmæssigt en relativ lille andel af de sambeskattede enheder, men bidrager med en stor del af provenuet. Selvom multinationale selskaber alene udgør 1,6 pct. af samtlige sambeskattede enheder, bidrager de med over halvdelen af selskabsskatteprovenuet, jf. tabel 1.

Det er særligt de dansk ejede multinationale selskaber, der indbringer en væsentlig del af selskabsskatteprovenuet. Selvom de alene udgør 1 pct. af samtlige skattebetalende enheder, bidrager selskaberne med godt 43 pct. af provenuet i 2008. Det skyldes blandt andet, at langt de fleste finansielle selskaber samt en del af de kulbrintebeskattede enheder indgår i denne kategori, jf. tabel 2 samt kapitel III.

Tabel 2. Selskabsskattebetalingen fra de forskellige kategorier

	2006	2007	2008	Skattebetaling pr. koncern i 2008
	Mia. kr. årets priser			Mio. kr.
1. Multinationale selskaber, 2008	32,5	28,5	23,7	8,6
1.a. Udenlandske multinationale selskaber	4,5	4,6	4,3	4,1
1.b. Danske multinationale selskaber	28,0	23,9	19,4	11,5
1.b.1 Finansielle virksomheder	11,3	9,0	2,3	
1.b.2 Kulbrinteselskaber	6,8	5,3	6,8	
1.b.3 Andre selskaber	9,8	9,6	10,5	
2. Ikke-multinationale selskaber, 2008	30,1	26,4	21,3	0,1
2.a. Foreninger	0,1	0,0	0,0	0,0
2.b. Øvrige aktive selskaber	26,9	24,0	19,6	0,2
2.c. Øvrige inaktive selskaber	3,0	2,3	1,7	0,0
I alt	62,6	54,8	45,0	0,3

Note: Skattebetalingen er opgjort som selskabsskatten for indkomstårene 2006, 2007 og 2008. Der er således ikke taget højde for betalingstidspunktet. Der er tale om den slutskat, der fremgår af selskabernes skatteopgørelse. Oplysningerne er trukket fra systemerne i uge 24 og ændrer sig løbende. Det skal endvidere bemærkes, at der også indgår indtægter fra såvel finansielle virksomheder som kulbrinteselskaber i de øvrige kategorier af selskaber.

Udover de multinationale selskaber, er det særligt den del af de øvrige selskaber, der er aktive, der bidrager til provenuet med knap 44 pct., jf. tabel 1. Den gennemsnitlige skattebetaling pr. sambeskattet enhed udgør imidlertid alene 0,2 mio. kr. for denne kategori, hvilket er meget lidt sammenlignet med betalingen fra multinationale selskaber, jf. tabel 2. Det afspejler, at gruppen indeholder en række forholdsvis små selskaber.

Når selskabernes skattebetaling analyseres i det følgende, skal det holdes for øje, at 2008 på grund af finanskrisen var et relativt ugunstigt år. Således falder selskabsskatteprovenuet for alle kategorier fra 2006 til 2007 og igen til 2008, jf. tabel 2. Dog synes provenuet fra de udenlandske multinationale selskaber at have været forholdsvis upåvirket af finanskrisen.

Som allerede nævnt har det ikke indenfor den givne tidsfrist været muligt at indhente oplysninger om udviklingen i antallet af multinationale selskaber på sambeskatningsniveau fra 2006 til 2008. Derimod er der indhentet oplysninger om udviklingen i antallet af selskaber, der ikke tilhørte kategorien af multinationale selskaber i 2008, jf. tabel 3.

Tabel 3. Sambeskattede enheder, der ikke var multinationale i 2008

	2006	2007	2008	Netto- til- vækst 2006 til 07	Netto- til- vækst 2007 til 08
	Antal			Pct.	
Foreninger	4.181	4.044	3.986	-3,3	-1,4
Øvrige aktive selskaber	77.666	82.768	89.118	6,6	7,7
Øvrige inaktive selskaber	49.909	56.372	59.674	12,9	5,9
I alt selskaber, der ikke var multinationale selskaber i 2008	131.756	143.184	152.778	8,7	6,7

Note: Sambeskattede enheder, der ikke var på TP-mandtallet i 2008.

Tallene indikerer, at en relativ stor andel af de øvrige selskaber er relativt nystiftede. Fra 2006 til 2008 har der været en nettotilgang til øvrige selskaber på knap 7 og 9 pct. årligt, jf. tabel 3. Dette på trods af, at gruppen defineres som selskaber, der ikke var multinationale selskaber i 2008, hvilket i sig selv trækker i retning af en reduktion af væksten fra 2006 til 2008. Det skyldes, at definitionen udelukker alle multinationale selskaber i 2008 – dvs. alle selskaber på TP-mandtallet i 2008 – men derimod ikke selskaber, der alene indgik på TP-mandtallet i 2006 og 2007.

Særligt synes der at have været en vækst i antallet af øvrige inaktive selskaber fra 2006 til 2007, der begge var relativt gunstige år. Det kunne dække over en vækst i antallet af holdingselskaber.

Sammenlignet med de øvrige selskaber synes de multinationale at være relativt gamle. Således har alene 9 pct. af de multinationale selskaber været skattebetalende til Danmark i mindre end 3 år, jf. tabel 4.

Tabel 4. Multinationale selskaber i 2008, der var potentielt skattebetalende til Danmark i 2006 og 2007

	Andel der også var skattebetalende til Danmark i	
	2006	2007
	Pct.	
Multinationale selskaber, 2008	91	99
Udenlandske multinationale selskaber	93	100
Danske multinationale selskaber	90	98

Note: Selskaber, der var på TP-mandtallet i 2008 og som også var registeret som skattebetalende i hhv. 2006 og 2007. Tallene kan i et vist omfang være påvirket af omstruktureringer indenfor koncerner, dog kun hvis omstruktureringerne omfatter administrationsselskabet i sambeskatningen.

Der synes endvidere at være en tendens til, at danske multinationale selskaber er yngre end udenlandske multinationale selskaber. Således var 10 pct. af de danske multinationale selskaber ikke skattebetalende til Danmark i 2006, mens andelen var 7 pct. for de udenlandske, jf. tabel 4. Tallene kan dog i et vist omfang også være påvirket af omstruktureringer indenfor koncerner, såfremt omstruktureringerne omfatter administrationsselskabet i sambeskatningen.

Beskrivelse af omfanget af nul-selskabsskattebetalere

I et givent år betaler over halvdelen af samtlige potentielle skattebetalende enheder ikke skat. I 2008 betalte 60 pct. af samtlige sambeskattede enheder således ikke selskabsskat, jf. tabel 5.

Tabel 5. Andel af nul-selskabsskatteydere indenfor gruppen, pct.

	2006	2007	2008
		pct.	
Multinationale selskaber, 2008	38,6	40,8	48,6
<i>Udenlandske multinationale selskaber</i>	38,3	40,4	44,1
<i>Danske multinationale selskaber</i>	38,9	41,0	51,4
Ikke-multinationale selskaber, 2008			
<i>Foreninger</i>	73,5	74,4	75,3
<i>Øvrige aktive selskaber</i>	44,8	45,5	51,2
<i>Øvrige inaktive selskaber</i>	71,2	71,1	73,2
I alt samtlige skattebetalende enheder	55,4	56,1	60,2
I alt multinationale selskaber samt øvrige aktive selskaber	44,6	45,4	51,1

Note: Antallet af skattebetalende enheder, der ikke har et positivt beløb i feltet slutskat. Alle tabeller er udarbejdet på grundlag af oplysninger i Business Object i universet 3S, hvor der bl.a. fremgår oplysninger omkring indkomstansættelser og skatter mv. Det er kun mulighed for at trække på de oplysninger, der er tilgængelige i de opstillede universer, hvor forskellige oplysninger kombineres og stilles til rådighed for SKATs interne analysebehov. Dette bevirker, at der ikke kan trække oplysninger ud på alle de skattebetalende enheder for alle år. Der er flere forklaringer på dette. En af de væsentligste er formentlig at selskaberne kan være omstrukturerede eller ophørte i et efterfølgende år (2009 eller 2010). I 2008 er det således kun muligt at trække indkomst og oplysninger på 155.424 af de identificerede skattebetalende enheder i tabel 1, svarende til ca. 91 %.

Korrigeres for foreninger samt øvrige inaktive selskaber udgør andelen i 2008 51,1 pct., dvs. ca. 10 pct. point mindre.

Udenlandske multinationale selskaber har igennem hele perioden haft den laveste andel af ikke betalende selskaber, idet andelen har ligget omkring 40 pct. jf. tabel 5.

For alle kategorier af selskaber gælder, at konjunkturudviklingen har ledt til, at andelen af ikke-betalende enheder er steget fra 2006 til 2008. Dog synes andelen af danske multinationale selskaber, der betaler selskabsskat, at være særlig konjunkturfølsom, jf. tabel 5.

Andelen af aktive øvrige selskaber samt multinationale selskaber, der ikke betalte skat i noget år fra 2006 til 2008 afviger bemærkelsesværdigt lidt, idet den ligger omkring 30 pct., jf. tabel 6.

Tabel 6. Andelen af enheder fordelt på 3, 2, 1 eller 0 betalingsår 2006-08

	Betalerskat i			Betalerskat i tre år	I alt
	alle årene	to år	et år		
			Pct.		
Multinationale selskaber, 2008	43	16	13	29	100
<i>Udenlandske multinationale selskaber</i>	47	12	11	30	100
<i>Danske multinationale selskaber</i>	41	18	13	28	100
Ikke-multinationale selskaber, 2008					
<i>Øvrige aktive selskaber</i>	39	18	15	28	100
<i>Øvrige inaktive selskaber</i>	21	12	13	55	100

Note: Denne analyse er kun foretaget på de sambeskattede enheder, hvor der er foretaget en skatteansættelse for alle tre år, for ikke at nystartede selskaber, omstruktureringer eller udskiftning af administrationsselskaber skal påvirke billedet. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at der kun er foretaget analyser indenfor de enkelte kategorier. Skifter en skattebetalende enhed således kategori i perioden er den sorteret fra. Dette betyder bl.a., at et selskab, der betragtes som inaktiv i 2006 og aktiv i 2007 og 2008 ikke er med i tabellen, selv om der reelt er foretaget en skatteansættelse i alle tre år.

De fleste af de ikke-selskabsskattebetalende selskaber betaler ikke skat, fordi de har et egentligt underskud. Ca. 70 pct. har således et underskud. Omvendt gælder det for ca. 30 pct. af de ikke betalende enheder, at de havde nul-indkomst i året, jf. tabel 7.

Tabel 7. Andel af ikke-selskabsskattebetalende enheder med nulindkomst

	2006	2007	2008
		Pct.	
Multinationale selskaber, 2008	30	29	27
<i>Udenlandske multinationale selskaber</i>	34	33	28
<i>Danske multinationale selskaber</i>	27	26	26
Ikke-multinationale selskaber, 2008			
<i>Øvrige aktive selskaber</i>	36	34	33
<i>Øvrige inaktive selskaber</i>	43	39	35

Note: Denne tabel er opgjort med udgangspunkt i den selvangiven indkomst og tager således ikke højde for eventuelt efterfølgende ændringer af denne.

Der synes at være en tendens til, at andelen af nul-indkomst selskaber ud af samtlige ikke-betalende enheder ligger lidt højere for øvrige selskaber end for de multinationale selskaber. Forklaringen kunne være, at én-mandsselskaber typisk vil tilhøre denne kategori samt, at sådanne selskaber ofte trækker al overskuddet ud som løn.

Tabel 5 viste, at andelen af nul-skatte-betalere i et givent år var lidt højere for de aktive selskaber end for de multinationale selskaber. Det kan skyldes, at aktive øvrige selskaber er yngre end de multinationale selskaber, jf. tabel 3 og 4, og dermed typisk vil have foretaget relativt store skattemæssige afskrivninger i året. Således skal de egentlige afskrivninger ikke være meget lavere end de skattemæssige, før der går 3 til 4 år, før end et nyt selskab betaler selskabsskat, jf.

boks 3. De skattemæssige afskrivningsregler er skematiske og kan derfor ikke fuldstændigt ramme de faktiske. Da der altid vil være nogle nystiftede selskaber tilsiger alene dette, at der altid vil være nogle nulskatteydere.

Boks 3. Model til fastlæggelse af år til skatteposition

Skatteministeriet har udviklet en simpel beregningsteknisk model, der beskriver, hvornår et nystartet selskab kommer i skatteposition under visse antagelser.

I modellen foretager et selskab en initial investering i et kapitalapparat. Kapitalapparatet er finansieret med enten egenkapital eller fremmedkapital eller en sammensætning heraf. Kapitalapparatet er en sammensætning af bygninger og driftsmidler, hvor den specifikke andel kan variere for hvert selskab.

Det antages, at investeringen giver et afkast med det samme. Afkastet og de variable omkostninger defineres som konstante funktioner af kapitalapparatet og fastsættes så investeringen ved fraværd af skatter lige akkurat er rentabelt. Dermed ses bort fra, at nystartede selskaber ofte har en lav omsætning og indtjening de første år, fordi der i modellen kun fokuseres på skattereglerne betydning for, hvornår selskabet kommer i skatteposition.

Tidspunktet for, hvornår et selskab kommer i skatteposition, afhænger bl.a. af afskrivningsreglerne. Hvis de skattemæssige afskrivninger er større end de driftsøkonomiske afskrivninger, vil det medføre, at der går længere tid indtil selskabet havner i skatteposition.

I modellen beregnes f.eks., at hvis selskabet har en reel afskrivning på et driftsmiddel på 18 pct., imens de skattemæssige afskrivninger er på 25 pct. medfører det, at selskabet først kommer i skatteposition efter 4 år. Eksemplet illustrer, at de reelle afskrivninger ikke skal afvige meget fra de skattemæssige afskrivninger for, at der går nogle år, før end selskabet kommer i skatteposition.

Såfremt selskabet foretager geninvesteringer, opnår selskabet nye afskrivninger, hvilket medfører, at der går endnu længere tid indtil selskabet kommer i skatteposition

Dette afspejles også ved det forhold, at andelen af nul-skatte-selskaber under 5 år er mellem fire og syv pct. point højere end for selskaber over 5 år, jf. tabel 8. Aldersfordelingen er alene foretaget for den del af de øvrige aktive selskaber, der ikke var sambeskattede.

Tabel 8. Andel nul-skatte-selskaber indenfor gruppen af øvrige aktive ikke-sambeskattede selskaber

	Under 5 år	5 - 10 år	Ældre end 10 år	I alt
2006	53	47	49	50
2007	54	48	49	50
2008	59	52	55	55

Note: Undersøgelsen er alene foretaget for ikke sambeskattede selskaber, det skyldes, at undersøgelsen ikke kan foretages med fornøden sikkerhed på sambeskatningsniveau. Tabellen dækker endvidere alene over aktive øvrige selskaber.

III. Udviklingen i selskabsskatten i Danmark og i udvalgte OECD-lande

1. Hvordan virker selskabsskatten

Beskatning af overnormal profit og hensynet til provenu er de overordnede begrundelser for selskabsbeskatningen.

Selskabsskatten belaster umiddelbart indkomsten i selskaberne. Men fordi selskabsskatten som udgangspunkt udgør en *andel* af selskabernes overskud, vil det *umiddelbart* gælde, at virksomhederne ikke ændrer pris- og produktionsadfærd på grund af skatten, hvis de har den samme kapital til rådighed. Den kombination af priser og produktion, der gør selskabets overskud størst før selskabsskat, vil også være den kombination, der maksimerer overskuddet efter selskabsskat. Umiddelbart vil produktionen m.v. derfor ikke ændre sig for en given virksomhed, når selskabsskatten ændres. Umiddelbart bæres selskabsskatten derfor af aktionærerne.

Selskabsskatten har imidlertid også indflydelse på hvor meget, der investeres i selskaberne. Når selskaberne giver et mindre afkast, som følge af selskabsskat, vil aktiekurserne umiddelbart være lavere end ellers. Aktionærerne kan reagere mod selskabsskatten ved at være mindre villige til at skyde ny aktiekapital i selskaber og udlodde en større del af overskuddet. En større del af formuen vil i stedet blive forsøgt anbragt andre steder.

Opsparerne har også mulighed for at anbringe formuen i udlandet herunder i udenlandske selskaber. Og udenlandske opsparere kan anbringe formuen i danske selskaber. Hverken danske virksomheder eller opsparere kan i praksis påvirke ”verdensmarkedsafkastet”.

Det afgørende for, hvor formuerne vil blive søgt anbragt, vil være det forventede afkast efter selskabsskat. Derfor vil en dansk forhøjelse af selskabsskatten umiddelbart føre til lavere aktiekurser, men aktionærerne i danske selskaber vil reagere mod selskabsskatten ved at reducere nytegning af aktiekapital og ved at trække en større andel af overskuddet ud som udbytte og i stedet investere i udlandet. Selskaberne vil ved given egenkapital anbringe en større andel af de reale investeringer i udenlandske datterselskaber. Udenlandske koncerner vil investere mindre i Danmark. Udover sådanne reale adfærdsændringer vil selskabernes skattegrundlag også blive påvirket af såkaldt indkomsttransformation – forskydninger i forholdet mellem egen- og fremmedkapital samt ændrede interne afregningspriser – transferpriser. Tilskyndelsen til indkomsttransformation afhænger direkte af størrelsen på den formelle selskabsskattesats.

På længere sigt er der ikke udsigt til, at man kan belaste opsparerne med selskabsskat, hvis der er konkurrence og frie kapitalbevægelser. Belastningen vil falde på andre produktionsfaktorer – arbejdskraft. Det er således i sidste ende lønmodtagerne og de modtagere af overførselsindkomst, hvis pensioner m.v., der reguleres af udviklingen i lønnen, som under de anførte forudsætninger belastes af selskabsskatten. En selskabsskat bliver dermed i højere grad en indirekte skat på arbejdskraft i stedet for en skat på kapital.

Der er dog undtagelser i de tilfælde, hvor der er overnormal profit. Det er der f.eks. ved udnyttelse af knappe naturressourcer. Principielt forvrider beskatning af ren profit ikke, fordi den ikke påvirker investeringsomfanget. Så længe efter-skatafkastet af den normale forrentning af kapitalapparatet er konkurrencedygtigt i forhold til andre investeringer, vil det under alle omstændigheder kunne betale sig at investere i det pågældende land. Derfor vil selskabsbeskatning i disse tilfælde være attraktiv. Midlertidigt vil der også være selskaber, der giver et over normalt afkast af tidligere investeringer, men hvor det ikke kan forventes ved nye investeringer.

Grundlaget for selskabsskatten er selskabernes nettoindkomst. Indkomsten består af virksomhedens omsætning samt evt. kapitalgevinster (netto). Omkostningerne består i aflønningen af produktionsfaktorerne, kapital (fysiske og immaterielle aktiver) og arbejdskraft samt forbruget af rå- og hjælpestoffer samt betaling af produktionsskatter fratrukket subsidier. Kapitalen kan være tilvejebragt via lånefinansiering eller egenkapital.

Et særligt problem opstår, når et selskab har aktiviteter i flere lande. Spørgsmålet er så, hvor overskuddet er skabt og dermed hvor det bør beskattes.

2.Udviklingen i selskabsskattesats, provenu og grundlag

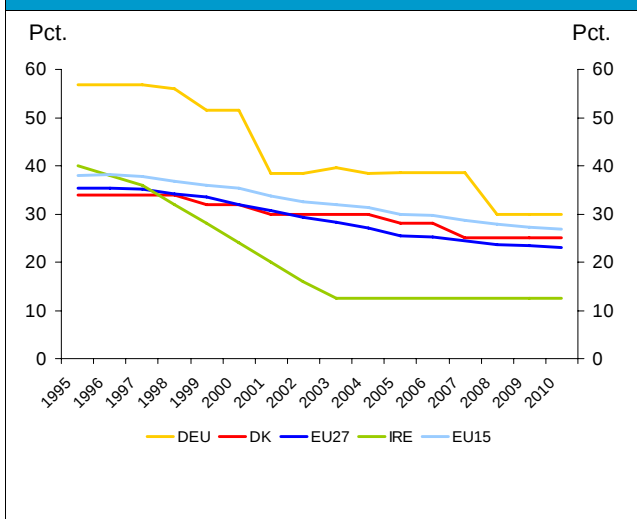
Fra 1985 til 2010 er den formelle danske selskabsskattesats blevet gradvist nedsat med i alt 25 pct. point, så satsen i 2010 er lig 25 pct. Danmark har dermed fulgt den generelle udvikling i EU, hvor satsen fra slutningen af 1990'erne til 2010 er blevet reduceret med i gennemsnit 1 pct. om året fra ca. 35 pct. i 1998 til ca. 23 pct. i 2010, jf. figur 1a.

Sideløbende med nedsættelse af selskabsskattesatsen er selskabernes afskrivningsregler blevet strammet de senere år. Særligt er afskrivningssatserne for aktiver med lang levetid nedsat væsentligt. Ligeledes er selskabernes rentefradragsregler blevet strammet, senest i 2007 med indførelsen af et renteloft, der fjernede fradrag for nettofinansieringsudgifter som overstiger en nærmere beregnet værdi.

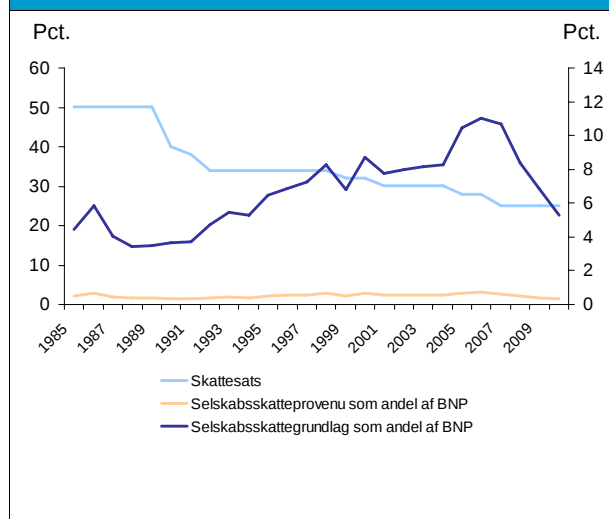
I takt med de faldende selskabsskattesatser er selskabsskattegrundlaget steget fra knap 19 mia. kr. i 1970 til knap 100 mia. kr. i 2010. Provenuet fra selskabsskatten (ekskl. kulbrinteproducerende selskaber) udgjorde 1,7 pct. af BNP i 2009 og skønnes med betydelig usikkerhed til 1,4 pct. af BNP i 2010.

Figur 1b viser, at nedsættelserne af den formelle selskabsskattesats i Danmark er blevet modsvaret af en løbende udvidelse af selskabsskattegrundlaget. I selskabsskatteprovenuet målt som andel af BNP er der sket en lille stigning. Samme udvikling i selskabsskattegrundlaget og selskabsskatteprovenuet har fundet sted i EU som helhed og i de lande vi normalt sammenligner os med.

Figur 1a. Udviklingen I selskabsskattesatsen I Danmark, EU15, EU27, Tyskland og Irland 1995-2010



Figur 1b. Udviklingen i selskabsskattesatsen, grundlaget og provenuet i Danmark



Kilde: www.skm.dk, Danmarks Statistik.

Note figur 1a: Gennemsnittene er beregnet som et simpelt (dvs. ikke-vægtet) gennemsnit.

Note figur 1b: Selskabsskattegrundlaget er opgjort indirekte som provenu i forhold til satsen. Dvs. skattebasen er indirekte udregnet ud fra skattesatsen og provenu. Basen = Provenu/sats. Kulbrinteskatten er ikke medtaget i figuren. Tal for 2010 er skøn.

Udvidelsen af selskabsskattebasen har i høj grad været med til at finansiere satsnedsættelserne i Danmark, hvilket betyder, at muligheden for at anvende yderligere baseudvidelser som finansieringskilde i dag i nogen grad er indsnævret.

3. Nul-skatteselskaber i Danmark, Norge, Sverige, Tyskland og UK

På grund af forskellige skatteregler m.v. er det vanskeligt at sammenligne andelen af selskaber, der ikke betaler skat, på tværs af forskellige lande. Umiddelbart er det kun muligt at foretage internationale sammenligninger på selskabsniveau med udgangspunkt i opgørelser fra de forskellige landes statistikbanker. Der er ikke ensartede internationale sammenligninger af ikke-selskabsskattebetalende selskaber i f.eks. OECD eller EU regi, som kan anvendes, og det giver nogle metode- og afgrænsningsmæssige udfordringer. Opgørelserne i dette afsnit afviger fra opgørelsen i den øvrige del af handlingsplanen, som er baseret på tal fra de mere retvisende tal fra SKAT.

For Danmark gælder det, at der f.eks. er stor forskel på, hvilken selskabsform der betragtes, eller om den mere retvisende opgørelse på sambeskatningsenheder anvendes. Dertil kommer, at den præcise afgrænsning af, hvilke skatter, der indgår i de forskellige landes statistikker, kan variere. Som ovenstående indikerer, er der en række usikkerhedsfaktorer, der gør sammenligninger mellem lande svære. Alligevel viser analysen et nogenlunde ensartet billede af, at en relativt stor andel af selskaberne i de respektive lande ikke betaler skat i et enkelt indkomstår. Dog med en tendens til at Danmark ligger lidt højere end andre lande, når der ikke korrigeres for sambeskattede enheder. Korrigeres for sambeskattede

enheder, foreninger samt inaktive selskaber ligger de danske tal på niveau med vores nabolande, jf. tabel 12.

Danmark

Tabel 8 viser andelen af nul-skatteselskaber i perioden 2001-2008 i Danmark fordelt på selskabsform. Som det ses af tabellen har andelen af selskaber, der i et konkret indkomstår ikke betaler skat til Danmark, været stigende i de seneste år. Samtidig er der stor variation mellem de forskellige selskabsformer. Andelen af nul-skatteselskaber udgjorde i 2008 70 pct. af alle selskaber og foreninger. Siden 2001 har der været en stigning på knap 20 pct. point. Gennemsnittet for perioden er godt 60 pct.

Andelen af nul-skatteselskaber er størst blandt udenlandske selskaber eller foreninger med 85 pct. af alle udenlandske selskaber, mens andelen af anpartsselskaber, der er anført som nul-skatteselskaber, er næststørst og udgjorde 77 pct. i 2008. Den mest markante stigning i andelen af nul-skatteselskaber er i sparekasserne, hvor andel steg med knap 50 pct. point fra 2007 til 2008.

Tabel 9. Andel af nul-skatteselskaber i Danmark, 2001-2008, fordelt på selskabsform

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Aktieselskaber (A/S)	51	53	55	56	67	72	74	77
Anpartsselskaber (ApS)	52	55	56	57	60	63	65	68
Finans- og kreditinstitutter	43	40	40	40	20	0	0	25
Sparekasser	20	20	22	23	19	13	19	68
Brugsforeninger	49	45	49	51	48	49	48	51
Andelsforeninger	22	23	30	29	30	27	31	31
Gensidige forsikringsforeninger	71	73	70	64	49	53	55	61
Udenlandske selskaber eller foreninger	69	80	82	82	83	82	82	85
Andre foreninger mv.	74	76	77	77	76	76	76	77
Alle selskaber og foreninger	53	56	57	58	63	65	67	70

Kilde: Danmarks Statistik, statistikbanken.

I tabel 10 ses andelen af aktieselskaber i Norge, der ikke er i skatteposition. Som det fremgår af tabellen, er der ligeledes i Norge en væsentlig del af aktieselskaberne, der i et konkret år ikke betaler selskabsskat og dermed kan kategoriseres som nul-skatteselskaber.

I 2007 udgjorde andelen af aktieselskaber kategoriseret som nul-skatteselskaber 52 pct. i Norge. Den tilsvarende andel i Danmark var i 2007 58,5 pct., men hvor der har været en markant stigning siden 2001 i andelen af aktieselskaber der ikke betaler skat, har den tilsvarende andel i Norge ligget nogenlunde konstant i perioden 2003-2007.

Tabel 10. Andel af nul-skatteselskaber (antal aktieselskaber ikke i skatteposition) i Norge, 2003-2007

	2003	2004	2005	2006	2007
Andel aktieselskaber ikke i skatteposition	54	51	55	54	52

Kilde: Norges Statistisk Centralbyrå, statistikbanken.

Sverige

Andelen af svenske aktieselskaber der ikke betalte selskabsskat, var 46,2 pct. i 2008.

Tyskland

Andelen af nul-skatteselskaber i Tyskland udgjorde i 2001 og 2004 ca. 37 pct. af alle selskaber jf. tabel 11. Der er en relativ lille variation mellem andelen af nul-selskaber i de forskellige brancher, og en lille variation mellem andelen 2001 og 2004. Det største fald i andelen af nul-skatteselskaber er i branchen pengeinstitut- og finansieringsvirksomhed, hvor der er et fald i andelen af nul-skatteselskaber på 5 pct. point fra 2001 til 2004.

Tabel 11. Antal selskabsskattepligtige og andel af nul-skatteselskaber, Tyskland, 2001 og 2004

	2001		2004	
	Antal selskabsskattepligtige	Andel nul-skatteselskaber	Antal selskabsskattepligtige	Andel nul-skatteselskaber
Land- og skovbrug	8.404	37	8.699	39
Fiskeri	122	41	124	49
Råstofindvending	1.429	38	1.427	38
Fremstillingsvirksomhed	109.459	36	109.338	33
Energi- og vandforsyning	6.686	41	7.355	43
Bygge- og anlægsvirksomhed	90.812	41	88.951	37
Handel mv.	158.375	38	158.034	38
Hotel og restauration	20.835	35	18.915	46
Transport- og godshåndtering	27.208	37	28.208	35
Pengeinstitut- og finansieringsvirksomhed, forsikring	11.238	33	11.763	28
Fast ejendom	287.117	36	315.995	34
Offentlig forvaltning	199	51	75	73
Undervisning	4.289	36	4.310	44
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	9.353	32	9.162	40
Offentlige og personlige tjenesteydelser	54.445	32	54.087	43
I alt	789.971	37	816.443	36

Kilde: Statistisches Bundesamt.

Anm.: Tabellen omfatter kun den føderale del af selskabsskatten.

UK

Tabel 12 viser variationen i antallet af selskabsskattepligtige i UK, fordelt på størrelsen af den betalte selskabsskat. I 2007-2008 var der 259.000 selskaber i UK med positiv selskabsskat, som var nul-skatteselskaber i 2006-2007. 195.000

selskaber med positiv selskabsskat i 2006-2007 havde ingen selskabsskattebetaling i 2007-2008. I 2006-2007 betalte ca. 51 pct. af de i tabellen omfattede selskaber ikke skat. I 2007-2008 var den tilsvarende andel ca. 48 pct.

660.721 selskaber havde ingen selskabsskattebetaling i både 2006-2007 og 2007-2008. Det svarer til, at 37 pct. af alle selskaber i UK har været nul-skatteselskaber i de 2 på hinanden følgende år.

Tabel 12. Antal selskabsskattepligtige i 2006-2007 og 2007-2008, i UK fordelt på størrelsen af skatte

Betalt skat i 2006-2007	Betalt skat 2007-2008, £									
£	0	>0	500	1.000	5.000	10.000	100.000	500.000	1.000.000	I alt
0	660.721	64.785	19.182	75.749	44.951	47.788	4.829	557	705	919.267
>0	68.380	46.580	12.194	23.114	4.479	3.999	149	10	7	158.912
500	18.480	8.075	6.741	17.234	3.325	1.963	88	4	13	55.923
1.000	53.956	15.468	13.392	99.311	38.045	16.262	432	44	23	236.933
5.000	22.894	3.036	2.450	28.665	55.540	37.368	351	27	12	150.343
10.000	27.363	4.166	1.924	16.567	24.947	157.898	5.803	179	90	238.937
100.000	2.939	112	58	457	411	4.823	9.804	1.180	310	20.094
500.000	532	14	14	44	36	218	666	1.094	532	3.150
1.000.000	749	7	3	27	20	108	222	305	2.283	3.724
I alt	856.014	142.243	55.958	261.168	171.754	270.427	22.344	3.400	3.975	1.787.283

Kilde: National Statistics, UK

Hvem betaler selskabsskat og har selskabsindkomst

De gældende regler for selskabsbeskatning, herunder undtagelser, særordninger m.v. betyder, at der er relativ stor forskel på, hvor stort selskabsskattegrundlaget er i de enkelte brancher. Som nedenstående tabel viser, varierer selskabsskattegrundlaget betydeligt mellem de enkelte hovedbrancher.

Som tabel 13 viser, er der to hovedkilder til selskabsskattegrundlaget: Den finansielle sektor og råstofindvinding. For årene 2001-2007 bidrog den finansielle sektor med i gennemsnit ca. 36 pct. af grundlagene, råstofudvinding med i gennemsnit ca. 15 pct. og andre brancher med ca. 49 pct.

De forholdsvis store indtægter fra råstofudvinding hidrører først og fremmest fra produktion af olie og gas. Denne virksomhed er stærkt overskudsgivende sammenlignet med de fleste andre brancher. Produktion af olie- og gas er kapitaltungt. Men det er mere afgørende, at der udnyttes en begrænset naturressource, hvorved der er et afkast udover den normale forrentning af den investerede kapital.

De store indtægter fra finansielle selskaber skal ses i lyset af, at der er investeret meget (finansiell) kapital i disse selskaber. Ligeledes har kapitalen været pænt forrentet i de viste år, hvor tab på uerholdelige debitorer har været små, og der har været kursstigninger på såvel obligationer som aktier.

Tabel 13. Fordeling af selskabsskattegrundlag i 2007 og 2001-2007-gennemsnit sammenlignet med fordelingen af lønsum på hovedbrancher

	Selskabsskattegrundlag i 2007	Andel af skatte- grundlag i 2007	Andel af privat løn- sum i 2007	Andel af skatte- grundlag for 2001- 2007 i gennemsnit.
	Mia. kr.	Pct.	Pct.	Pct.
Landbrug mv.	1,2	0,5	1,5	0,4
Råstofindvinding	36,8	16,0	0,2	14,7
Industri	12,5	5,4	22,6	11,3
Energi- og vandfor- syning	0,4	0,2	0,9	1,5
Bygge og anlæg	4,9	2,1	10,2	2,1
Handel samt hoteller og restaurationer	17,0	7,4	23,0	11,0
Transport samt In- formation og kom- munikation	7,7	3,3	9,8	6,8
Finansiering og for- sikring	94,1	41,0	7,1	35,9
Anden service	24,7	10,8	24,6*	9,8
Uoplyst aktivitet	30,3	13,2	0	6,5
I alt	229,5	100	100	100

*Eksklusive boligbenyttelse

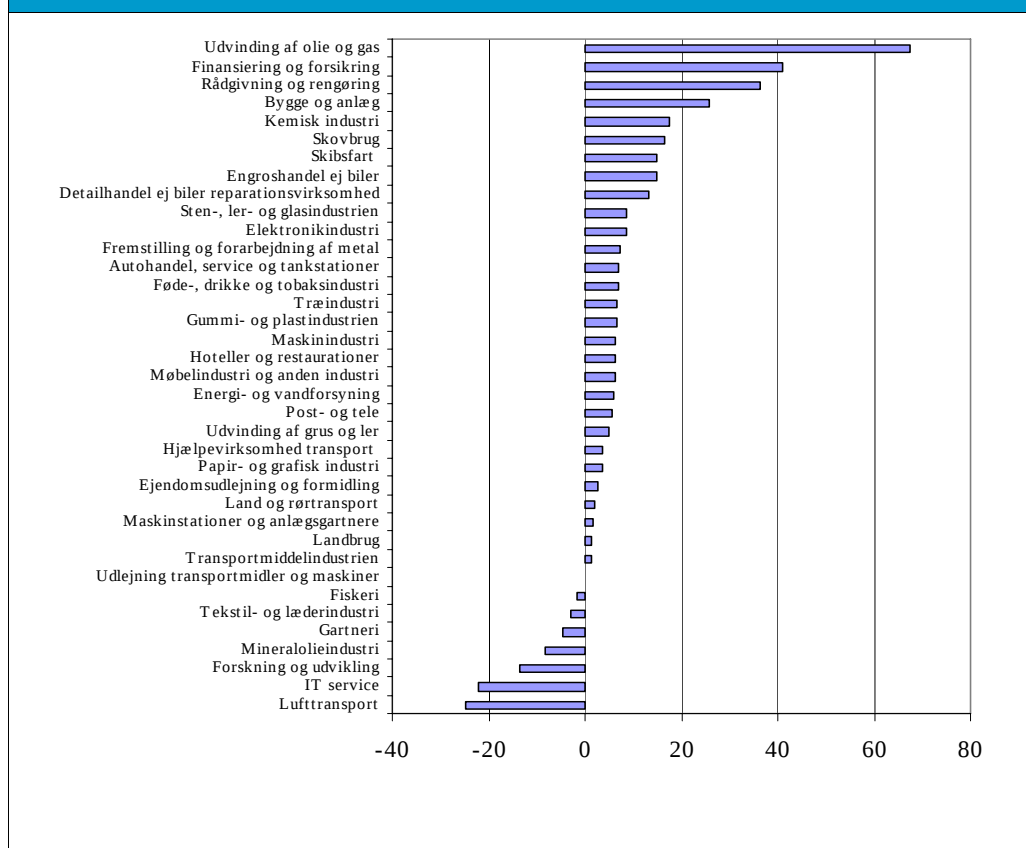
Bem.: Der skal i almindelighed advares mod, at drage vidtrækkende konklusioner for de enkelte brancher, jf. at en betydelig del af selskabsskattegrundlaget er henført til "Uoplyst aktivitet". Årene 2005-2007 var år med højkonjunktur og selskabsskatteprovenu udover det sædvanlige.

Kilde: Danmarks Statistik.

I figur 2 er vist en oversigt over nettooverskuddet, som opgjort af Danmarks Statistik, for forskellige brancher i pct. af beholdningen af fast realkapital (dvs. ikke finansiel kapital) for 2005. Opgørelsen er før finansielle poster og dermed før renteudgifter.

Også her er betydelig variation mellem forskellige brancher, når et enkelt år betragtes. Som forventet er det udvindingen af olie og gas i Nordsøen, der har det højeste afkast på knap 70 pct. Derefter følger finansiering og forsikring, som ligeledes adskiller sig fra mere almindelige sektorer ved at have bundet en meget stor finansiel kapital, som ikke indgår i opgørelsen. Korrigeres for dette forhold er afkast i denne sektor i størrelsesordenen 10 pct. og dermed på niveau med det typiske nettooverskud før skat. Overordnet set, må det på baggrund af oversigten konkluderes, at der ikke systematisk ser ud til at være tale om overnormal forrentning af den investerede kapital i almindelige landbaserede sektorer.

Figur 2. Nettooverskud i forskellige brancher i pct. af fast realkapital, 2005.



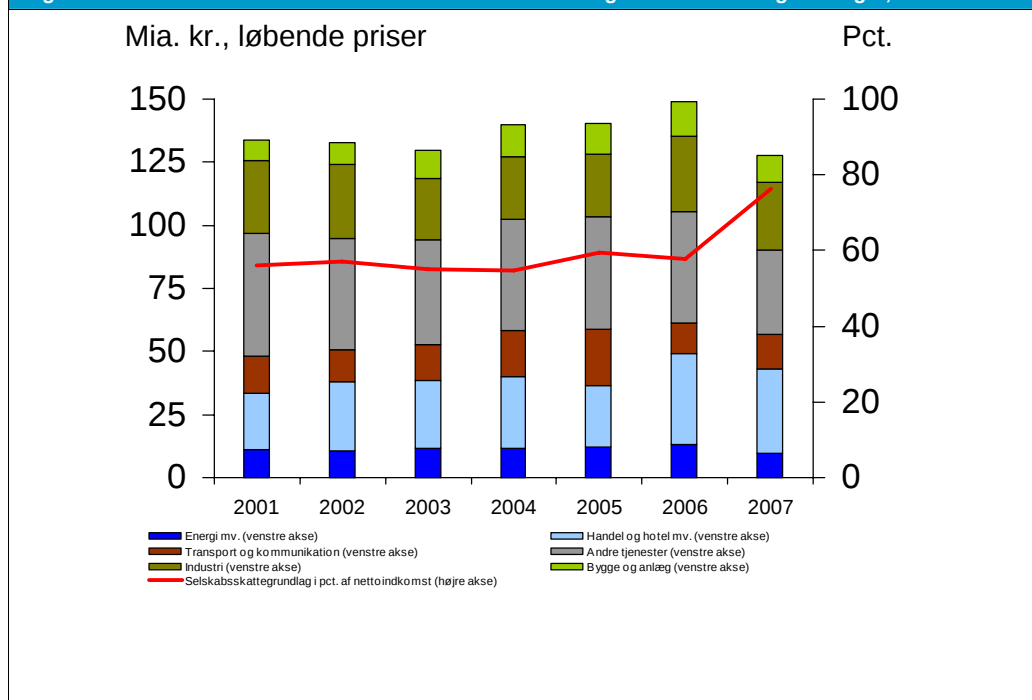
Kilde: Danmarks Statistik.

Det er muligt sammenligne Danmarks Statistiks opgørelse af nettooverskuddet for de forskellige brancher med opgørelsen af branchernes selskabsskattegrundlag. En sådan sammenligning kan give en indikation af, om det danske selskabsskatteprovenu er af nogenlunde den størrelsesorden, som kan forventes. Ved en sådan sammenligning skal der dog bl.a. tages hensyn til, at Danmarks Statistiks opgørelse af nettooverskuddet også omfatter selvstændige erhvervsdrivendes indkomst, der ikke er omfattet af selskabsskatten.

I figur 3 er forholdet mellem nettooverskuddet i industrien og selskabsskattegrundlaget vist. Det fremgår heraf, at selskabsskattegrundlaget set over en periode ligger på 55-60 pct. af nettooverskuddet opgjort før renteudgifter og før der tages hensyn til, at en del af nettooverskuddet omfatter selvstændiges indkomster.

I figur 4 er værdien af aktiver og passiver i de ikke-finansielle sektorer vist. Figur 4a viser, at kapitalapparatet og værdien af aktiverne har været voksende over en årrække. Men samtidig viser 4b, at omfanget af fremmedkapital ligeledes har været voksende. Samlet set er de ikke-finansielle sektors soliditet faldet fra ca. 66 pct. til ca. 60 pct. Set over perioden udgør fremmedkapitalen således ca. 35-40 pct. Da det ovenfor blev vist, at der ikke generelt set er tale om overnormal forrentning af realkapitalen, kan det antages, at fremmedkapitalen dermed også lægger beslag på hen ved 35-40 pct. af nettooverskuddet før de finansielle poster.

Figur 3. Forholdet mellem nettooverskud fra industrien og selskabsskattegrundlaget, 2001-2007

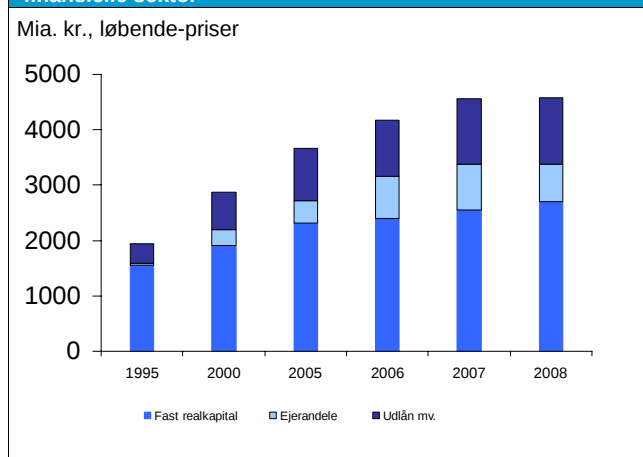


Kilde: Danmarks Statistik.

Det er således tilsyneladende muligt at forklare forskellen på 40 til 45 pct. mellem nettooverskuddet opgjort af Danmarks Statistik og selskabsskattegrundlaget, når der tages hensyn til andelen af fremmedkapitalfinansiering af de samlede aktiver.

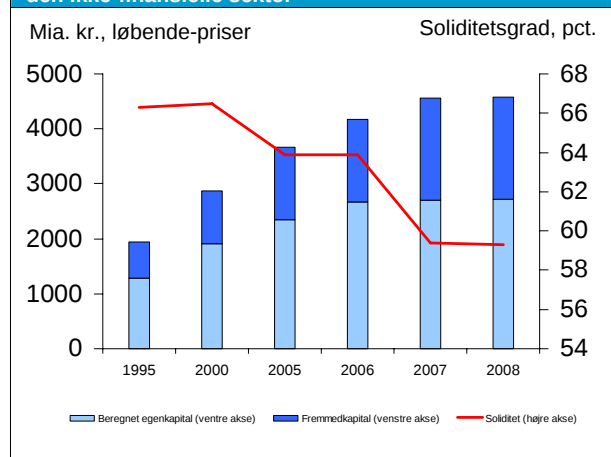
På grundlag af denne summariske vurdering er der således ikke noget, der tyder på et generelt problem i forhold til, om Danmark opnår det selskabsskatteprovenu, vi bør, givet kapitalapparatets størrelse.

Figur 4a. Udviklingen i værdien af aktiver i den ikke-finansielle sektor



Kilde: Danmarks Statistik.

Figur 4b. Udviklingen i værdien af passiver og soliditet i den ikke-finansielle sektor



IV. Indsats og udsøgning

SKAT har via indsatsstrategien søgt at opnå en mere omkostningseffektiv anvendelse af ressourcerne ved at benytte en risikobaseret tilgang til planlægningen af arbejdet. Dette gælder også for Store Selskaber og betyder, at Store Selskaber identificerer de skattemæssige risici som relaterer sig til de største selskaber. På baggrund af disse risici defineres en række indsatssemner, der arbejdes videre med i projektform.

Store Selskaber arbejder hele tiden med at finde nye indsatssemner samt at forfinde metoderne til udsøgninger af virksomheder inden for disse indsatssemner. De konkrete sager findes ved en kombination af manuel gennemlæsning og maskinel visitering. Det ville være ekstremt omkostningstungt hvis hver eneste virksomhed skulle gennemgås. Og erfaringen viser, at det slet ikke kan svare sig. Selskaber med en omsætning på mere end 3 mia. kr. gennemlæses manuelt, mens øvrige selskaber visiteres maskinelt via forskellige indsatssemner/projekter. De største selskaber gennemløber således både en manuel og en maskinel udsøgning.

De maskinelle udsøgninger gennemføres på en række indsatssemner f.eks.:

- Underskudsselskaber
- Immaterielle aktiver
- Omstruktureringer
- Sambeskatning
- Kapitalfonde
- Renteudgifter
- Lempelser
- Udbytter

Udsøgningen tager udgangspunkt i det såkaldte TP-mandtal, jf. boks 1. For hver udsøgning gennemføres en proces, hvor samtlige 13.500 selskaber indgår i risikovurderingen, og hvor man ender på et niveau på indsatsen der tilgodeser det mulige provenu og effekt af indsatsen samtidig med, at der tages hensyn til Store Selskabers ressourcer.

I forhold til nul-skatteselskaber foregår udsøgningen i hovedtræk således, at der med udgangspunkt i mandtallet gennemføres en udsøgning i 4 trin. *Første trin* er en maskinel udsøgning, hvor der ved hjælp af regnskabsdatabaser udsøges de selskaber, som i en vis årrække, f.eks. 4 år, i hvert af årene har haft driftsunderskud. Da ikke alle relevante selskaber har regnskabsoplysninger, som er tilgængelige i regnskabsdatabasen, skal der tages højde her for. *Andet trin* er en maskinel reduktion af den gruppe af selskaber, der er tilbage efter gennemførelsen af første trin, dvs. de selskaber, der er udsøgt fra regnskabsdatabasen plus de relevante selskaber udenfor. Reduktionen indebærer, at selskaber uden for regnskabsdatabasen med væsentlige skattebetalinger i den valgt 4 års periode samt kommuner og foreninger fragår. Endvidere fragår rene danske koncerner uden grænseoverskridende transaktioner og selskaber udsøgt via regnskabsdatabaser, der for de 4 år ligger under en valgt bagatelgrænse med hensyn til underskud og omsætning. *Tredje trin* er en manuel gennemgang, dels i form af en grov visitering, dels i form af en fin visitering på baggrund af selv-

angivelserne. *Fjerde trin* er en yderligere maskinel udsøgning til sikring af, at der ikke er overset oplagte og væsentligt sager på grund af et positivt driftsresultat i ét eller flere af de 4 år.

Uagtet at der således er gjort meget for at opnå en mere omkostningseffektiv anvendelse af ressourcerne, er det dog vurderingen, at der kan være behov for yderligere at styrke området ved at tilføre yderligere ressourcer, herunder at sikre den nødvendige ekspertise. Dette skal også ses i lyset af, at der er brug for, at SKAT i højere grad forholder sig til de gældende regler, således at man kan få afprøvet rækkevidden heraf, ud fra en holdning om, at reglerne i sig selv måske er gode nok.

V. Regler, organisering og bud på mulige årsager til manglende skattebetaling

Der kan være mange forskellige grunde til, at et selskab ikke betaler skat. Årsagerne kan være forretningsmæssige og/eller skattemæssige. Store investeringer med deraf store afskrivninger kan f.eks. være en af årsagerne til, at virksomheder i kortere eller længere perioder opererer med underskud. Et kombination af forskellige skatteregler ses også ofte anvendt som skatteoptimering, hvorved selskabsskatten kan minimeres.

Nedenfor er der givet en række bud på disse grunde. Budene bygger hovedsagligt på erfaringer i Store Selskaber fra tidligere og nuværende kontroller/indsatsprojekter. I det omfang, det har været muligt, er der foretaget empiriske analyser af forholdene. De empiriske analyser bygger på TP-mandtallet, kapitel II, boks 1.

1. Ingen omsætning eller intet overskud

At et selskab i flere år opererer med skattemæssige underskud kan skyldes, at selskabet også rent driftsøkonomisk ikke udviser et positivt resultat f.eks. pga. manglende omsætning. Årsagerne til dette kan skyldes flere forhold.

Knap $\frac{3}{4}$ af de inaktive selskaber betaler ikke selskabsskat i et givent indkomstår. Inaktive selskaber kan dække over selskaber med manglende omsætning, der dog stadig har mindre administrationsomkostninger. Inaktive selskaber kan "holdes i live" i længere perioder, hvis det planlægges at tilføre selskabet aktivitet. Der kan også være tale om holdingselskaber, der ikke er koncernforbundne med driftsselskaber i Danmark. Sådanne holdingselskaber kan f.eks. have administrationsomkostninger, der overstiger afkast fra værdipapirer og andre finansielle aktiver.

Ca. 70 pct. af nulskatteselskaberne havde et skattemæssigt underskud. Det kan dække over negative driftsresultater som f.eks. kan skyldes lavkonjunktur i dansk og/eller international økonomi, dårlig ledelse af virksomheden eller andre lignende forhold, som virksomheden kan have større eller mindre indflydelse på. Længere perioder med sådanne negative driftsresultater kan selvfølgelig medføre virksomhedens konkurs. Eksempelvis har finanskrisen, der begyndte i 2008, påvirket antallet af selskaber, der har driftsøkonomiske og skattemæssige underskud, og derfor ikke betaler skat, jf. afsnit 2.

Perioder i en virksomhed med væsentlige omstruktureringer, investeringer, rationaliseringer m.v. kan også betyde negative driftsøkonomiske resultater. Eksempelvis steg erhvervslivets forsknings- og udviklingsomkostninger til 35,6 mia. kr. i 2008 mod 31,9 mia. kr. i 2007. Det er en stigning på 3,7 mia. kr. eller 12 procent (kilde: Forsknings- og innovationsstyrelsen). Mulighederne for skattefradrag i denne forbindelse kan også formindske det skattemæssige resultat i forhold til det driftsøkonomiske.

Forkerte interne afregningspriser (transfer pricing), hvor dansk indkomstgrundlag flyttes til udenlandske ikke-sambeskattede koncernselskaber, kan også betyde driftsøkonomiske og skattemæssige underskud. Dette emne er behandlet nedenfor.

Det skal endelig bemærkes, at det i driftsøkonomisk forstand kan være rentabelt at drive et selskab med et regnskabsmæssigt underskud, så længe de variable udgifter til driften dækkes.

2. Overskud anvendes til aflønning

Løn til medarbejderne er en driftsomkostning, som er fradragsberettiget for selskabet. I det omfang selskabets ejere arbejder i selskabet, skal der ske en aflønning af det udførte arbejde. Hvis ejerne vælger, at trække selskabets overskud ud som løn, kan dette resultere i, at selskabet ender med en skattepligtig indkomst på 0 kr. og dermed med en skattebetaling på 0 kr. Dette kan som nævnt under kapitel II være en af årsagerne til at andelen er nulskatteydere er højere blandt aktive øvrige selskaber end blandt de multinationale selskaber.

3. Interne afregningspriser (transfer pricing)

Begrebet transfer pricing anvendes om prisfastsættelsen af koncerninterne transaktioner. Selskaber, der er forbundet med personer, koncernselskaber m.v. skal anvende de priser og vilkår, som kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter (armslængdeprincippet), jf. ligningslovens § 2.

Reglernes formål er at sikre korrekt prisfastsættelse og dermed korrekt opgørelse af skattepligtig indkomst ved koncerninterne transaktioner. Ved manglende overholdelse af reglerne kan dansk indkomstgrundlag f.eks. flyttes til udenlandske ikke-sambeskattede koncernselskaber, og dermed være en årsag til manglende skattebetaling i Danmark.

Regeringen har siden 2001 haft fokus på transfer pricing, og reglerne er strammet flere gange. Udenlandske skattemyndigheder har på tilsvarende vis et øget fokus på transfer pricing.

Danmark har allerede på nuværende tidspunkt i forhold til udlandet en særdeles omfattende og stram lovgivning vedrørende transfer pricing. Stramningerne har primært været koncentreret om dokumentation. Efter skattekontrollovens § 3 B – indført i 1998 – har selskaber med koncerninterne transaktioner pligt til at udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for disse transaktioner.

I december 2002 blev der udsendt en dokumentationsvejledning. Efter udsendelsen blev der iværksat en undersøgelse af selskabernes overholdelse af dokumentationspligten. Konklusionen på undersøgelsen var, at der var behov for en opstramning. Som et led heri blev der i 2005 indført skærpede dokumentationsregler for store selskaber, herunder således også de multinationale selskaber. De skærpede dokumentationsregler er udmøntet i den såkaldte dokumentationsbekendtgørelse af 3. februar 2006. Ved samme lejlighed blev der indført bøder for manglende opfyldelse af dokumentationspligten. I tilknytning til de nye dokumentationsregler blev der udsendt en ny vejledning om dokumentationspligten.

Danmark er ikke det eneste land, der har rettet fokus mod dokumentationen. Indførelsen af dokumentationskrav el.lign. er steget eksponentielt i det meste af verden,

således at der i dag findes en form for transfer pricing regler i ca. 70 lande i forhold til ca. 30 lande for bare 10 år siden.

Yderligere har SKAT for nylig udsendt en værdiansættelsesvejledning, der fortæller de skattepligtige, hvilke værdiansættelsesmetoder SKAT accepterer, når der overdrages aktiver mellem koncernforbundne selskaber.

SKATs arbejde bygger generelt på *indsatsstrategien*. Det samme gælder naturligvis også arbejdet vedrørende multinationale virksomheder. En central del af indsatsstrategien handler om, at tilbyde borgere og virksomheder de redskaber, som gør dem i stand til at afregne og betale skat korrekt til tiden, og derved sikre en højere grad af regelefterlevelse. Pengene skal, med andre ord, ind af fordøren.

På transfer pricing området er indsatsstrategien kommet til udtryk i en række tiltag – både i forhold til medspillere og modspillere.

SKAT arbejder med at udbrede et ”compliance-koncept”, hvor tanken er, at SKAT via dialog med virksomheden opnår enighed om den skattemæssige behandling og værdi af en given transaktion eller ændring, når - eller gerne før - virksomheden disponerer. Derved bliver efterfølgende kontrol unødvendig. På den måde kan SKAT koncentrere sig mere om modspillerne.

Endvidere bruger SKAT flere og flere ressourcer på APA’er (Advance Pricing Arrangements), som er aftaler mellem to landes skattemyndigheder, der giver sikkerhed for en given virksomheds TP-forhold eksempelvis over en 5-årig periode, og på samme måde derfor sikrer den korrekte fordeling af skatteprovenu imellem de to lande i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

SKAT har i de seneste år i særlig grad fokuseret på to indsatsområder i relation til transfer pricing; nul-skatteselskaber og korrekt værdiansættelse af immaterielle aktiver i forbindelse med overdragelse fra et koncernselskab til et andet.

SKAT har tilsvarende omorganiseret bemandingen på området i flere omgange, hvilket har givet en langt mere fokuseret og specialiseret indsats.

Siden 1. januar 2009 har TP-opgaven ligget udelukkende i Store Selskaber, der blev dannet ved en fusion mellem TP-ligningscentre og Center for Store Selskaber. Efter et års tid som én samlet enhed blev en fuldstændig specialisering gennemført 1. januar 2010, hvilket betyder, at TP-medarbejderne i Store Selskaber i dag udelukkende arbejder med TP-opgaven. Der er således afsat 80 medarbejdere til den rene TP-opgave. Udover de 80 specialiserede medarbejdere, arbejdes der med TP-relaterede opgaver i andre kontorer, eksempelvis indenfor revisionen af forsikringsvirksomheder, pengeinstitutter og tonnagebeskattede virksomheder. Disse TP-relaterede opgaver varetages ligeledes i Store Selskaber.

Organisatorisk har SKAT således centraliseret og specialiseret opgaveløsningen inden for transfer pricing. Dette har resulteret i en organisation, der er fagligt bedre funderet, og som i højere grad matcher den yderst kompetente kreds af

skattemedarbejdere og skatterådgivere, som mange virksomheder benytter sig af.

Regeringen har hvert år siden 2006 orienteret Folketinget om indsatsen, herunder gennemførte indkomstforhøjelser, på området for transfer pricing, hvilket netop er et udtryk for regeringens fokus på området. Der har været en markant stigning i størrelsen af forhøjelserne over årene. En del af disse indkomstforhøjelser har dog været båret af nogle store enkeltforhøjelser. Sorteres de meget store enkeltforhøjelser fra, ses imidlertid stadig en stigende trend. Denne stigning er et udtryk for, at de lovgivningsmæssige tiltag, som f.eks. indførelsen af dokumentationskrav har været effektive og brugbare. Tilsvarende er det et udtryk for at indsatsen på området er blevet mere effektiv, samt at SKAT via specialisering i færre transfer pricing enheder har opnået en mere kvalificeret og effektiv opgaveløsning.

Der er en række årsager til, at de kan være svært at sige præcist, hvad indsatsen giver i statskassen fra år til år. Det skyldes både forskellige skatteberegningsregler og at der er udenlandske skattemyndigheder involveret. SKAT vil arbejde på en model for, hvordan man mere præcist kan følge effekten af indsatsen.

4. Rentefradrag

Fradrag for finansielle omkostninger såsom renteudgifter kan være årsag til negative driftsøkonomiske og skattemæssige resultater. Store rentefradrag kan være udslag af reelle finansieringsbehov for at drive virksomhed i Danmark, men har gennem årene også været anvendt til at flytte indkomstgrundlag væk fra Danmark, og til koncernselskaber i udlandet.

Selskabers muligheder for fradrag for renter er igennem de senere år blevet ændret væsentligt. Der blev i 1999 indført regler om tynd kapitalisering og i 2004 blev der indført regler om kildeskat på renter. Endvidere blev der i 2007 indført regler, der begrænser adgangen til rentefradrag. Disse regler blev justeret i 2009. Sideløbende med disse regler er der indført værnsregler om bl.a. hybride instrumenter, amerikanske "check-the-box" regler m.v.

De nævnte lovændringer har alle haft som formål i visse situationer at begrænse selskabers rentefradrag, og mulighederne for at flytte indkomstgrundlag ud af Danmark.

Reglerne om begrænsning af selskabers rentefradragsret er indeholdt i selskabsskattelovens § 11 B og § 11 C. Der er tale om to regelsæt, der begrænser fradragsretten for nettofinansieringsudgifter - dels et variabelt renteloft, dels en såkaldt EBIT-regel. Reglerne udgør et supplement til reglerne om tynd kapitalisering, og reglerne primære formål er at begrænse udenlandske kapitalfondes aggressive skatteplanlægning ved opkøb af danske virksomheder. Det er ikke hensigten, at reglerne skal ramme reelle og velkonsoliderede erhvervsvirksomheders muligheder for at finansiere virksomhedens behov ved optagelse af lån m.v.

Begge regelsæt gælder for nettofinansieringsudgifter, der overstiger et grundbeløb på 20 mio. kr. Grundbeløbet reguleres årligt og udgør 21,3 mio.kr. i 2010. Sambeskattede selskaber har kun ét grundbeløb og opgør ét samlet beregningsgrundlag. Endvidere omfatter begge regelsæt finansieringsudgifter vedrørende al gæld, dvs. også gæld til uafhængige långivere.

Selskabets/koncernens nettofinansieringsudgifter opgøres ens under begge regelsæt og består af en eventuel negativ sum af en række nærmere opregnede skattepligtige indtægter og fradragsberettigede udgifter. Det drejer sig med visse undtagelser om den samlede negative sum af bl.a. renteindtægter, renteudgifter, gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter, aktieudbytter og gevinst og tab på aktier.

Efter reglerne om *renteloftet* kan fradraget for finansieringsudgifter maksimalt udgøre et beløb svarende til en standardrente (5 pct. i 2010) af selskabets/selskabernes aktiver. Renteloftet beregnes på grundlag af den skattemæssige værdi af aktiverne ved indkomstårets udløb. Til aktiverne medregnes fremførselsberettigede underskud ved indkomstårets udløb.

Aktiver, der er apportindskudt af udenlandske koncernforbundne selskaber, medregnes kun i det omfang, aktiverne forbliver i selskabet i mindst to år. Formålet er at modvirke, at et udenlandsk moderselskab lige inden opgørelsestidspunktet indskyder aktiver i det danske datterselskab, hvorefter aktivet straks efter udloddes tilbage til det udenlandske moderselskab.

Aktier medregnes som hovedregel ikke ved opgørelsen af aktiverne. Endvidere medregnes hverken fordringer og finansielle kontrakter samt likvide midler. Aktier i direkte ejede ikke-sambeskattede koncernforbundne selskaber kan dog medregnes i begrænset omfang, forudsat at de ikke er erhvervet fra et koncernforbundet selskab. Anskaffelsessummen for sådanne aktier føres på en samlet saldo, som kan medregnes med 20 pct. p.a. ved opgørelsen af renteloftet. Saldoen opgøres løbende, således at aktiekøb i løbet af indkomståret kun medregnes forholdsmæssigt.

Den del af selskabets/koncernens nettofinansieringsudgifter, der overstiger standardrenten af aktiverne, er (med visse undtagelser) ikke fradragsberettiget.

Efter *EBIT-reglen* kan den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter, dvs. EBIT-indkomsten (earnings before interest and taxes), maksimalt nedsættes med 80 pct. som følge af nettofinansieringsudgifterne – opgjort efter en eventuel fradragsbeskæring efter reglerne om tynd kapitalisering og renteloftet.

Er den skattepligtige indkomst negativ, kan de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter ikke overstige grundbeløbet på 21,3 mio. kr. (2010).

Selskaber, der indgår i en sambeskatning opgør den skattepligtige indkomst og nettofinansieringsudgifterne samlet. Ved en eventuel fradragsbeskæring reduceres de enkelte selskabers nettofinansieringsudgifter forholdsmæssigt.

Alle beskårne nettofinansieringsudgifter kan fremføres til fradrag under EBIT-reglen i efterfølgende indkomstår. For sambeskattede selskaber fremføres nettofinansieringsudgifter, der er beskåret efter EBIT-reglen, samlet hos administrationselskabet.

5. Sambeskatning, territorialprincippet og CFC-regler

Tidligere var der flere forskellige muligheder for, at underskud oppebåret i udenlandske koncernselskaber og faste driftssteder kunne modregnes i dansk skattepligtig indkomst, hvorved selskabsskatten i Danmark kunne bortfalde. Mulighederne herfor er dog blevet begrænsede.

Sambeskatning

I 2005 blev der gennemført en omfattende ændring af reglerne om sambeskatning. Sambeskatning indebærer, at indkomst for hvert selskab omfattet af sambeskatningen lægges sammen med den effekt, at underskud i et selskab modregnes i overskud i et andet selskab.

Hensigten med de nye sambeskatningsregler var at forhindre, at koncerner som hidtil selv kunne vælge hvilke selskabers (både danske og udenlandske selskaber) indkomst, der skulle beskattes. De skulle forhindres i at foretage ”cherry picking”, da de skal betale den skat, som deres skatteevne tilsiger.

Før lovændringen var det således muligt for et dansk moderselskab at vælge sambeskatning med sine danske og udenlandske datterselskaber. Moderselskabet kunne frit vælge hvilke datterselskaber, det ønskede at blive sambeskattet med. Det var således muligt at nøjes med at vælge sambeskatning med de udenlandske koncernforbundne enheder, der havde underskud.

Med lovændringen blev der indført obligatorisk national sambeskatning. En koncerns danske selskaber og faste driftssteder og fast ejendom i Danmark skal således sambeskattes. Der er tale om territorialbeskatning uden udenlandske faste driftssteder. Overskud eller underskud ved erhvervsvirksomhed (fast driftssted) eller fast ejendom i udlandet medregnes således ikke ved opgørelsen af selskabernes skattepligtige indkomst i Danmark.

Derudover blev der indført mulighed for at vælge international sambeskatning. Hvis der vælges international sambeskatning skal denne omfatte alle koncernforbundne udenlandske selskaber (såvel overskudsgivende som underskudsgivende), alle udenlandske faste driftssteder og al fast ejendom i udlandet.

Der sker sambeskatning, selv om der ikke er en koncernforbindelse i hele indkomståret.

Ved lovændringen i 2005 blev koncerndefinitionen ændret markant. Hvor ejer-tidskravet i sambeskatningen hidtil var 100 pct., blev definitionen ændret således, at den som udgangspunkt svarer til den regnskabsmæssige definition. Dette medfører, at der i dag blot skal være bestemmende indflydelse, f.eks. som følge af besiddelse af flertallet af stemmerettighederne. Ændringen havde til formål at

sikre mod en omgåelse af princippet om, at sambeskatningen skal omfatte alle koncernselskaber. Uden den nye koncerndefinition ville dette ellers kunne ske ved at sælge få aktier i de (overskuds)selskaber, som koncernen ikke ønskede med i sambeskatningen.

Der udpeges et administrationsselskab - det øverste moderselskab, der deltager i sambeskatningen – som er SKATs indgangsdør til sambeskatningen. Administrationsselskabet forestår bl.a. indbetalingen af den samlede indkomstskat.

SKAT har i forbindelse med et indsatsprojekt ”ledelsens sæde” foretaget en undersøgelse af, om antallet af selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6 er steget væsentligt efter indførslen af de nye sambeskatningsregler. Undersøgelsen viste, at der ikke var sket nogen stigning. Denne problemstilling forfølges derfor ikke nærmere.

Territorialprincippet

Tidligere skulle et selskabs resultat af faste driftssteder i udlandet også medregnes til den danske indkomst. Underskudsgivende aktiviteter i udenlandske faste driftssteder kunne derfor fragå dansk indkomstbeskatning. I forbindelse med ændringerne af sambeskatningsreglerne i 2005 blev dette dog ændret.

Udenlandsk indkomst fra faste driftssteder og koncernforbundne selskaber kan herefter enten inddrages samlet under dansk beskatning eller slet ikke tages i betragtning ved opgørelsen af den danske skattepligtige indkomst. Ellers ville selskaberne kunne unddrages dansk beskatning ved blot at lade de udenlandske underskudsgivende aktiviteter udøve af udenlandske filialer, mens overskudsgivende aktiviteter lægges i selskaber, der ikke inddrages under dansk beskatning.

Overskud eller underskud hidrørende fra udenlandske faste driftssteder og udenlandske faste ejendomme skal herefter, som udgangspunkt, ikke længere medregnes ved opgørelsen af det danske selskabs indkomstopgørelse, medmindre der vælges international sambeskatning eller medmindre reglerne om CFC-beskatning er opfyldt.

Der er dog stadig mulighed for genanbringelse af ejendomsavance fra et selskabs salg af en fast ejendom beliggende i Danmark. Avancen kan genanbringes i fast ejendom erhvervet i udlandet. Denne genanbringelsesmulighed medfører mulighed for skatteudskydelse, da ejendomsavancen først beskattes i Danmark på det tidspunkt, hvor den udenlandske ejendom sælges.

Territorialprincippet gælder ikke indkomst ved international skibs- og luftfartsvirksomhed eller tilfælde, hvor Danmark i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international aftale er tildelt beskatningsretten. Underskud fra sådanne udenlandske aktiviteter kan således stadig modregnes i dansk indkomstgrundlag.

CFC, herunder indgående udbytter

Reglerne om CFC-beskatning (controlled foreign company) er indeholdt i selskabsskattelovens § 32. Der er tale om en værnsregel, som har til formål at modvirke, at koncerner flytter deres mobile indkomster fra Danmark til lande med væsentlig lavere selskabsskat og dermed udhuler selskabsskattegrundlaget i Danmark. Reglerne blev indført i 1995, og har været undergivet justeringer i både 2007 og 2009.

CFC-reglerne går ud på, at danske moderselskaber under visse betingelser skal medregne overskud, der er optjent af et datterselskab, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Betingelserne er, at moderselskabet har bestemmende indflydelse i datterselskabet, at datterselskabets CFC-indkomst overstiger 50 pct. af datterselskabets samlede aktiver, og at datterselskabets finansielle aktiver gennemsnitligt i indkomståret udgør mere end 10 pct. af datterselskabets samlede aktiver.

I CFC-indkomsten indgår bl.a. renter, kursgevinster på værdipapirer, udbytter, aktieavancer, visse royalties og indtægter ved finansiell leasing. CFC-indkomsten i datterselskabet opgøres efter territorialprincippet.

Er betingelserne opfyldt, skal det danske moderselskab medregne den samlede indkomst i datterselskabet – ikke kun CFC-indkomsten. Moderselskabet skal medregne den del af datterselskabets indkomst, der svarer til moderselskabets gennemsnitlige ejerandel af datterselskabets samlede aktiekapital i indkomstperioden.

Ved bestemmende indflydelse forstås, at moderselskabet som udgangspunkt skal have mere end 50 pct. af stemmerettighederne i datterselskabet. Før 2007 var betingelsen, at moderselskabet havde væsentligt indflydelse på datterselskabet, dvs. ejede mindst 25 pct. af kapitalen eller havde mere end 50 pct. af stemmerettighederne.

I tilknytning til denne lempelse af CFC-reglerne blev reglerne for *indgående udbytter* ændret. Ændringen betød, at indgående udbytter til danske moderselskaber fra datterselskaber, der er hjemmehørende uden for EU/EØS i en stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, ikke længere er skattefri. Hvis et sådant datterselskab er omfattet af dansk international sambeskatning eller kan omfattes af CFC-reglerne, vil udbyttet dog være skattefrit for det danske moderselskab. Det danske selskab anses i forhold til udbyttereglerne for et moderselskab, når det ejer mindst 10 pct. af aktierne i det udenlandske selskab.

I 2009 blev bestemmelsen om skattefrihed for datterselskabsudbytter ændret. Om udbytte er skattefrit eller ej beror nu ikke længere på begrebet hjemmehørende. Kriteriet er nu, hvorvidt beskatningen af udbytte fra det udenlandske datterselskab skal frafaldes eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller ej. Det vil sige, at såfremt beskatningen af udbyttet skal nedsættes eller frafaldes, så er det skattefrit for det danske moderselskab. Skal beskatningen ikke nedsættes eller frafaldes, så er det skattepligtigt for det danske moderselskab.

6. Udgående udbytter

Et dansk selskabs udbetaling af udbytte påvirker ikke selskabets danske indkomstopgørelse og dermed ikke den skat, der betales i Danmark. En eventuel beskatning påhviler selskabets ejere, som f.eks. kan være udenlandske selskaber. I visse tilfælde skal der dog indeholdes en dansk kildeskat af udbytte. Hvis et dansk selskab undlader at indeholde kildeskat i en situation, hvor der burde have været indeholdt kildeskat, vil Danmark således miste skattekrone.

Som udgangspunkt er udenlandske selskaber, der modtager udbytte fra danske selskaber, skattepligtige til Danmark af udbyttet, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c. Der skal indeholdes en udbytteskat på 28 pct. (fra 2012 er satsen 27 pct.), jf. kildeskattelovens § 65, stk. 1.

Skattepligten omfatter dog ikke:

- Udbytte af datterselskabsaktier, når beskatningen af udbytter fra datterselskabet skal frafaldes eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, med den stat, hvor moderselskabet er hjemmehørende.
- Udbytte af koncernselskabsaktier, der ikke er datterselskabsaktier, når det udbyttemodtagende koncernselskab er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU/EØS, og udbyttebeskatningen skulle have været frafaldet eller nedsat efter bestemmelserne i moder-/datterselskabsdirektivet eller dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den pågældende stat, hvis der havde været tale om datterselskabsaktier.
- Udbytte, der oppebæres af deltagere i moderselskaber, der er optaget på listen over selskaber, der er omfattet af begrebet selskab i moder-/datterselskabsdirektivet, men som ved beskatning i Danmark anses for transparente enheder, forudsat at selskabsdeltageren ikke er hjemmehørende i Danmark.

Datterselskabsaktier er aktier, som ejes af et (moder-)selskab, der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet. Koncernselskabsaktier er aktier, hvor ejeren og det selskab, hvori der ejes aktier, er sambeskattede (nationale sambeskatning) eller kan sambeskattes (international sambeskatning) – dvs. der kræves bestemmende indflydelse.

Det er i alle tilfælde en betingelse, at det udenlandske selskab er den retmæssige ejer af udbyttet (beneficial owner).

SKAT foretager kontrol af, om betingelserne for ikke-indeholdelse af udbytteskat er opfyldt. Kontrollen i forhold til udenlandske moderselskaber består bl.a. i at klarlægge ejerforhold, indkræve de udenlandske regnskaber og indhente oplysninger fra de udenlandske myndigheder.

SKAT har bl.a. i forbindelse med revisionen af danske selskaber, som er blevet overtaget af udenlandske kapitalfonde undersøgt, om der skulle have været in-

deholdt udbytteskat ved udlodning til f.eks. et moderselskab beliggende i en EU-medlemsstat, der igen er ejet af et selskab i et lavskatteland. Hvis EU-moderselskabet er anset for begrænset skattepligtig til Danmark af udloddede udbytter, og der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat, har SKAT i flere sager rejst krav om betaling af den ikke indeholdte udbytteskat. En af disse sager er kommet så langt i systemet, at Landsskatteretten har afsagt kendelse i sagen. Denne gik SKAT imod, men er indbragt for domstolene.

I 2008 blev der indsat et værn mod, at ejere, der er hjemmehørende i lavskattelande, anvender danske kommanditselskaber m.v. som gennemstrømningsselskaber. Danske kommanditselskaber anses efter dansk skatteret normalt for at være transparente enheder. Der er derfor ingen dansk kildebeskatning også selv om ejeren er hjemmehørende i et lavskatteland.

Værnet er udformet som en regel om, at kommanditselskaber m.v. anses for selvstændige skattesubjekter og beskattes på samme måde som aktieselskaber, når direkte ejere med mere end 50 pct., af kapitalen eller af stemmerne er hjemmehørende i en fremmed stat, hvor der enten er tale om, at enheden behandles som et selvstændigt skattesubjekt eller hvor der er tale om en stat, der ikke udveksler oplysninger med Danmark, jf. selskabsskattelovens § 2 C. Er betingelserne opfyldt, er konsekvensen, at der skal indeholdes udbytteskat af udbytter fra kommanditselskabet til ejerne.

7. Lempelser

Der kan ved beregningen af dansk selskabsskat ske lempelse for betalt skat i udlandet. Beregningen af lempelse kan enten ske efter de interne danske lempelsesregler eller efter lempelsesreglerne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Lempele for betalt skat i udlandet kan således være medvirkende til, at selskaber ikke betaler dansk selskabsskat. Adgangen til lempelse er betinget af, at der ikke er valgt international sambeskatning.

De interne danske regler samt de allerfleste dobbeltbeskatningsoverenskomster ophæver dobbeltbeskatningen ved, at Danmark i de beregnede selskabsskatter giver nedslag med det mindste af følgende to beløb:

- Enten den betalte udenlandske skat af den udenlandske indkomst,
- Eller den del af den danske skat, som forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst.

Denne metode benævnes almindelig credit.

I 2008 betød lempelsen, at i alt 182 selskaber blev bragt ud af skatteposition. Deres selskabsskat blev lempet med i alt 438 mio. kr., jf. tabel 14.

Tabel 14. Selskaber, hvor lempelsen leder til nul skat samt lempelsens størrelse

	2005		2006		2007		2008	
	Antal	Lempelse Mio. kr.	Antal	Lempelse Mio. kr.	Antal	Lempelse Mio. kr.	Antal	Lempelse Mio. kr.
Udenlandske multinationale selskaber	5	7	4	4	2	1	3	49
Danske multinationale selskaber	6	12	10	73	11	34	17	366
Øvrige aktive selskaber	38	7	44	3	69	14	88	21
Øvrige inaktive selskaber	35	28	49	13	82	18	74	1
Sum	84	55	107	93	164	67	182	438

Note: Udfyldes senere. Der er anvendt samme afgrænsning som i kapitel II. Der er udsøgt de afregnende enheder som ved anvendelse af lempelse ikke betaler sluskat opgjort for hvert af indkomstårene 2005, 2006, 2007 og 2008.

Tallene inkluderer alene selskaber, der har fået lempet til en skattebetaling på 0 kr og inkluderer således ikke situationer, hvor et selskab har fået store lempelser, som alene resulterer i en minimal skattebetaling i forhold til selskabets skattepligtige indkomst før lempelse.

Det væsentligt højere lempelsesbeløb i indkomståret 2008 skyldes primært en koncern, der har selvangivet et lempelsesbeløb på over 200 mio. kr.

8. Afskrivninger og periodiseringer

Skattemæssige fradrag for afskrivninger kan i visse tilfælde foretages hurtigere end driftsøkonomiske afskrivninger. Investeringer i store produktionsanlæg og lignende kan derfor være medvirkende til, at virksomheder i perioder har nul-skat.

Gennem de senere år er de skattemæssige afskrivningsregler dog på de fleste områder kommet til at ligne de driftsøkonomiske mere.

I 2007 blev der gennemført en stramning af reglerne om skattemæssig afskrivning med det formål at skabe en større grad af overensstemmelse mellem de skattemæssige afskrivninger og den faktiske økonomiske værdiforringelse.

Afskrivningssatsen for bygninger og installationer blev nedsat fra 5 pct. til 4 pct. årligt. Endvidere blev reglerne for afskrivning på driftsmidler ændret, idet der blev indført en ny kategori – driftsmidler med lang levetid, underopdelt i henholdsvis faste anlæg og infrastrukturanlæg – der hver afskrives med en særskilt afskrivningssats.

Efter afskrivningsloven er udgangspunktet, at driftsmidler og skibe, der udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, afskrives på en samlet saldo for den enkelte virksomhed. Den maksimale afskrivningssats er 25 pct. årligt. Dette følger af afskrivningslovens § 5.

Driftsmidler, der har karakter af faste anlæg, afskrives på en særskilt saldo, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 1. Under denne kategori falder f.eks. visse skibe, luftfartøjer, rullende jernbanemateriel, borerigge, produktionsplatforme m.m., spildevandsanlæg og fast anlæg til fremstilling af varme og el og anlæg til indvinding af vand. Afskrivningssatsen for denne saldo nedsættes gradvist fra de 25 pct., således at satsen fra indkomståret 2016 udgør 15 pct. Vindmøller er udtrykkeligt undtaget fra denne regel. Dvs. at vindmøller omfattes af hovedreglen og dermed bevarer en afskrivningssats på 25 pct.

Driftsmidler, der har karakter af infrastrukturanlæg, afskrives ligeledes på en særskilt saldo, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 2. Under denne kategori falder, bl.a. anlæg til transport, lagring og distribution af el, vand, varme, olie, gas og spildevand og fast jernbanemateriel. Den maksimale afskrivningssats er 7 pct. årligt.

Der er dog stadig visse områder, hvor der er større forskel på de skattemæssige og driftsøkonomiske afskrivninger.

Et eksempel herpå kan være den fulde fradragsret for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til den skattepligtiges erhverv i henhold til ligningslovens § 8 B, stk. 1. Som anført under nr. 1 er erhvervslivets forsknings- og udviklingsomkostninger steget væsentligt. Det er imidlertid vanskeligt at anslå, hvad den korrekte afskrivning måtte være.

Et andet område kan være restrukturerings-/rationaliseringsudgifter, som normalt tillades belastet driftsregnskabet og således fradraget i indkomstopgørelsen for det enkelte år. Hjemmel til fradrag fremgår af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Udgifter, der i forhold til virksomhedens omfang er betydelige, afskrives efter skøn i det enkelte tilfælde over en periode på 5-10 år og undtagelsesvis over et kortere åremål.

9. Underskud fra tidligere år

Skattemæssige underskud fra tidligere indkomstår kan fremføres til modregning i senere års indkomstopgørelser. Et underskud i et enkelt indkomstår kan således betyde, at der for flere efterfølgende indkomstår ikke skal beregnes selskabsskat.

Reglerne om underskudsfremførsel fremgår af ligningslovens § 15, stk. 1. Den nuværende underskudsanvendelse kan deles op i 2 kategorier:

1. Modregning i selskabets egne overskud
 - a. Først modregnes selskabets egne underskud fra perioden før en eventuel sambeskatning.

- b. Dernæst modregnes selskabets egne underskud efter eventuel indtræden i en sambeskatningsenhed.

2. Modregning i et sambeskattet selskabs overskud

- a. Først modregnes det aktuelle års underskud.
- b. Dernæst modregnes andre selskabers underskud efter eventuel indtræden i en sambeskatningsenhed.

Først herefter opstår der eventuelt et fremførselsberettiget skattemæssigt underskud, som kan fremføres ubegrænset i tid. Til og med indkomståret 2001 fandtes en tidsbegrænset fremførselsperiode på 5 år.

Denne mulighed for underskudsfremførsel forklarer, hvorfor mellem 20 og 24 pct. af de ikke-betalende-selskaber ikke betaler selskabsskat i et givent indkomstår. For andelen af selskaber, der ikke har betalt selskabsskat i perioden fra 2006 -08, er det alene 5 pct. der kan forklares ved dette, jf. tabel 14.

Tabel 15. Andel af ikke-betalende, hvor underskudsfremførselen fører til nul-skat

	2006	2007	2008	Nul-skat alle år på grund af fremførsel af underskud
		Pct.		Pct.
Multinationale selskaber, 2008	24	24	20	5
Udenlandske multinationale selskaber	29	31	25	7
Danske multinationale selskaber	21	20	17	3

Note: Med henblik på at undersøge om fremførsel af underskud til fradrag i skattepligtig indkomst er der foretaget en analyse heraf på multinationale selskaber. Der er således udsøgt de skattebetalende enheder, der har en skattepligtig indkomst på mere end 99 kr. før der fremføres underskud fra tidligere år. Det betyder at en eventuel skattebetaling er elimineret ved fremførsel af underskud. Der er således ikke foretaget en udsøgning, hvor der er bortset fra underskud med henblik på at få gavn af en lempelse (ligningslovens § 33H). Det skal bemærkes, at underskud hidrørende fra indkomståret 2002 og senere indkomst kan fremføres uendeligt. For tidligere år kunne underskuddet alene fremføres i de efterfølgende 5 indkomstår. Dette kan have betydning for indkomståret 2006, som således er det sidste indkomstår, hvor underskud med tidsbegrænsning kunne fremføres. Det skal i øvrigt bemærkes, at underskudsfremførsel i sambeskatning bevirker, at der kan fremføres underskud i enkelte selskaber selvom sambeskatningsindkomsten ender med at blive negativ.

10. Skatteregler for særlige brancher

Der findes forskellige skatteordninger/skatteregler, der kun gælder for særlige brancher.

Der findes f.eks. tonnageskatteloven for rederier, kulbrinteskatteloven vedrørende bl.a. indvinding af kulbrinter samt særlige skatteregler for banker, forsikringsselskaber, forsyningsvirksomheder og el-selskaber.

Visse af disse særlige skatteordninger og skatteregler kan betyde, at selskabernes skattemæssige resultat afviger væsentligt fra et regnskabsmæssigt resultat og et skattemæssigt resultat opgjort efter de almindelige skatteregler.

Eksempler herpå:

- En tonnageindkomst vil typisk være lav, og underskud ved anden virksomhed eller underskud i sambeskattede selskaber kan modregnes i denne tonnageindkomst. Tonnageskattepligtige rederier har endvidere nogle muligheder for at fratrække renteudgifter i tonnageindkomsten.
- Kulbrinteskattepligtig virksomhed er typisk omkostningstung i starten, og har herudover udvidede muligheder for at foretage skattemæssige afskrivninger i forhold til de almindelige skatteregler.
- El-selskaber kan have højere afskrivningsgrundlag end efter de almindelige skatteregler, idet selskaberne ved overgangen til skattepligt kan anvende genanskaffelsesværdien for driftsmidler m.v.

Særlige skatteordninger i visse brancher kan således være medvirkende til manglende skattebetaling i kortere eller længere perioder.

Som eksempel herpå var der i indkomståret 2008 368 sambeskattede koncerner, hvori der indgik et eller flere tonnagebeskattede selskaber. Over 33 % af disse sambeskattede koncerner havde en skattepligtig indkomst på 0 kr. eller derunder.